68ste JAARGANG No. 8107 WOENSDAG 7 MAART 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

De Plaatsvervangers bijeen

"Hoffelijke sfeer" van Maandag verdwenen.

Ieder vecht voor eigen agenda.

Parijs. — Ernest Davies, hoofd van de Britse delegatie heeft aan Reuter gezegd, dat de Westersen standvastig bleven bij hun aandringen op prioriteit van de kwestie van de algemene oorzaken van de spanning. Uit de aankomst van de Oostenrijkse minister van buitenlandse zaken, Gauber, concludeert men, dat de Westersen ook aandringen op prioriteit van het Oostenrijkse vredesverdrag.

Parijs. — Op de bijeenkomst van de plaatsvervangers van Dinsdag ,die vijf uren duurde, voerden alle vier vertegenwoordigers het woord. Gromyko sprak anderhalf uur. Daarna legden Jessup en Parodi korte verklaringen af. Davies sprak slechts vijf minuten.

Een Westelijke woordvoerder zei, dat de agenda, die namens de drie Westelijke mogendheden is ingediend, in zeer ruime termen is vervat en niet wil vooruitlopen op de oplossing van de problemen. Op de Russische agenda daarentegen kwamen punten voor die op de kwesties schijnen vooruit te lopen, terwijl de Russen steeds verklaard hebben, dat niet moest worden getracht op het wezen van de kwestie in te gaan.

Dit moest aan de ministers zelf blijven voorbehouden.

De rustige stemming zonder propaganda, die de vergadering van Maandag kenmerkte, bestond niet ten volle meer, toen Gromyko klaar was met spreken, aldus ter conferentie aanwezig waarnemers. De Westelijke afgevaardigden enerzijds en Gromyko anderzijds hadden ieder voor zich neiging om de eigen agenda te steunen. Pogingen om de agenda's samen te smelten werden niet gedaan, aldus Westelijke waarnemers.

Gromyko zeide Dinsdag, dat de kwestie van het Oostenrijkse vredesverdrag als aanvullend punt op de agenda kon worden toegelaten.

Volgens een Woensdag uit Parijs verzonden bericht van Tass hebben de Westelijke plaatsvervangers zich Dinsdag met buitengewone ijver verzet tegen opneming op de agenda van de eigenlijke ministersconferentie van het punt inzake naleving van de door de Sovjet-Unie voorgestelde overeenkomst van Potsdam, in het bijzonder wat betreft de ontwapening van Duitsland en het Duitsland opgelegde remilitairisatieverbod.

De Westelijke plaatsvervangers poogden te bewijzen, dat deze kwestie niet los van de algemene spanning in de wereld kan worden behandeld, aldus Tass.

SPANJE VS ZWITSERLAND — Niet slechts op diplomatiek gebied herneemt Spanje contact met de naties. Onze foto toont de Caudillo met zijn vrouw Carmen (links), en de vrouw van de Zwitserse Chargé d'Affairs (rechts), terwijl zij getuigen zijn van de strijd, die een 6—3 overwinning voor Spanje bracht.

Koreaanse Campagne

Na hevige beschieting trokken Verbondenen ten Oosten van Seoel de Han over.

Korea. — De Amerikaanse troepen zijn Woensdagochtend bij daglicht ten Oosten van Seoel de Han overgestoken. Tevoren had een hevige beschieting van de communistische stellingen plaats.

Een veldslag van grote afmetingen is aan de gang. Waarnemers te Tokio zijn van mening, dat deze actie mogelijk het begin is van de omsingeling van Seoel.

Zij menen, dat de Verbondenen ook van het Westen uit op Seoel zullen aanrukken. Hier doorkruisen zij het schiereiland Kimpo.

Ten Noorden van Seoel zijn grote Chinese reserves samengetrokken.

Enkele uren voor het oversteken van de Han vielen de communisten terug op beide flanken van het bijna honderd kilometer brede front in de centrale sector. De Verbonden Luchtmacht heeft door slechte weersomstandigheden (o.a. sneeuwstormen) in de afgelopen 24 uren niet aan de strijd kunnen deelnemen. Woensdag was het weder opgeklaard en stegen vele geallieerde vliegtuigen op. Geallieerde oorlogsschepen beschoten Dinsdag sterkten en troepenconcentraties van de communisten.

Nieuwe manschappen

Hongkong. — Het rechtse blad „Wah Kioe Jat Po", dat zich op geheime inlichtingen van het vasteland beroept, meldt, dat de Chinese communisten nieuwe manschappen mobiliseren voor Korea. De communisten hadden besloten een kwart millioen kerngezonde jongeren van fabrieken en scholen op te roepen voor militaire scholing, aldus de correspondent van dit blad op Formosa. In Zuid- en Midden-China werden een half millioen boeren in het leger opgenomen en alle beschikbare artsen en verpleegsters werden voor de dienst in Korea geworven, aldus het bericht.

McArthur aan het front

Tokio. — Generaal Mc Arthur heeft Woensdag het front bezocht. Drie Chinese legers trachten vóór de lente een nieuw groot offensief op te bouwen, zo zeide hij tegen verslaggevers. Naar zijn mening blijft de loop van de strijd bevredigend.

In memoriam

Tokio. — In de kapel van een ziekenhuis te Tokio werd Dinsdag een herdenkingsdienst gehouden voor overste M. A. P. den Ouden, de bevelhebber van het Nederlandse bataljon in Korea, die enkele weken geleden te Hoengsong is gesneuveld. De dienst werd bijgewoond door officieren en manschappen uit vijftien landen. De opperbevelhebber der Verenigde Naties, generaal Mac Arthur, werd vertegenwoordigd door zijn echtgenote. De kapel was getooid met de Nederlandse, Amerikaanse en V.N.-vlag. De r.k. aalmoezenier van het Nederlandse bataljon, pater L. van de Vrande, leidde de eerste helft van de dienst, een Amerikaanse protestantse predikant de tweede helft. (Zoals bekend kwam de Nederlandse legerpredikant van dit bataljon, ds H. J. Timens, in hetzelfde gevecht om) Pater De Vrande zal Donderdag per vliegtuig naar Poesan in Zuid-Korea gaan om de begrafenisdienst van overste Den Ouden en andere omgekomen Nederlandse militairen te leiden. De stoffelijk overschotten zijn verleden week uit de voorlopige graven opgedolven, toen de verbonden legers Hoensong heroverden. De herbegrafenis heeft Donderdagmiddag op het kerkhof der Verenigde Naties plaats.

Kwestie-Kasjimir

Lake Success. — Pakistan heeft Dinsdag de Veiligheidsraad verzocht om snelle en krachtige maatregelen in zake Kasjmir. Er zou een vooraanstaande persoonlijkheid moeten worden benoemd met volledige bevoegdheid om het geschil tussen India en Pakistan in deze kwestie op te lossen.

Weigering ingesloten

Sydney. — De Australische havenarbeiders hebben besloten met ingang van Vrijdag hun weigering om overwerk te verrichten in te trekken. Twee dagen geleden had de regering de noodtoestand in het havengebied afgekondigd, doch de inwerkingstelling van de „crimes-act" werd uitgesteld totdat het bestuur van de havenarbeidersbond zijn weigering tot het verrichten van overwerk zou hebben herzien.

Waar blijft antwoord?

Lake Success. — Dinsdagavond werd van gewoonlijk betrouwbare zijde alhier vernomen, dat de commissie van goede diensten voor Korea Vrijdag een tweede boodschap heeft gezonden aan Peking, waarin bij de communistische regering aangedrongen wordt op antwoord op de eerste nota, waarin de commissie de mededeling van Peking inriep om onderhandelingen over een vreedzame regeling van het geschil in Korea mogelijk te maken. Beide nota's zijn via de Zweedse gezant te Peking overhandigd.

Massa-arrestaties in Tsjecho-slowakije

Clementis werd gedood

New York. — Het speciale comité van het vrije Tsjechoslowakije heeft Maandagavond te New York een verklaring uitgegeven, welke geheime onbevestigde berichten uit Tsjechoslowakije waren ontvangen, waaruit bleek, dat de vroegere minister van buitenlandse zaken Clementis gedood werd bij een poging uit de hechtenis te ontsnappen.

President Gottwald en premier Zapotocky zouden in arrest zijn wegens verzet tegen de Russische eisen. De minister van buitenlandse handel, Gregor, zou naar verluidt, ontheven zijn en zich onder arrest bevinden. De Tsjechoslowaakse regering heeft verleden week de arrestatie van Clementis bekendgemaakt. Het speciale comité verklaarde, dat bovendien vier hoge functionarissen van de politieke politie eveneens gearresteerd waren. Zij worden ervan beschuldigd deel te hebben genomen aan het complot van Clementis.

De betrokkenen zijn het hoofd van de politieke politie, het hoofd van de geheime politie, de chef van de afdeling paspoorten van het ministerie van binnenlandse zaken en de opperbevelhebber van de geuniformeerde politie, generaal Josef Pavel. De verklaring zegt tenslotte, dat ongeveer 40 functionarissen van het ministerie van buitenlandse zaken ontslagen zijn.

Het speciale comité Vrij Tsjechoslowakije bestaat uit politieke vluchtelingen, die na de machtsovername in Februari 1948 uitgeweken zijn. Twee leiders ervan zijn dr Hubert Ripka, oud-minister van de buitenlandse handel, en dr Jan Papanek, voormalig vertegenwoordiger van Tsjechoslowakije bij de Verenigde Naties. Naar Ripka verklaarde, waren de inlichtingen langs geheime kanalen ontvangen. Zij hadden betrekking op gebeurtenissen van ongeveer vijf dagen geleden.

PREMIER VAN PERZIE VERMOORD

Teheran. — De minister-president van Perzië, Ali Rezmara, is Woensdag vermoord. Bij een moskee te Teheran werden twee schoten op hem gelost, aan de gevolgen waarvan hij een uur later overleed. Volgens de politie is de moordenaar een fanatiek lid van de Islamietische religieuze secte Fedaieh.

Recht tot het hart

— De zinnen maken ons zinneloos als wij hun steeds de zin geven.

het nieuws van vandaag

Ondanks de fabelachtige vooruitgang, die Engeland als exporterende mogendheid sinds 1945 gemaakt heeft, is de economische situatie verre van gunstig en zijn de perspectieven voor de naaste toekomst nog ongunstiger te noemen.

De vooruitgang van de landen van de sterling-area in het algemeen en van Engeland wel heel in het bijzonder, is verbazingwekkend.

De centrale goud- en dollarreserve der sterling-area vertoonde gedurende het jaar 1950 bijkans een verdubbeling (van $ 1.688 millioen tot $ 3.300 millioen); de sterling-area verdiende een netto dollarsurplus van $ 805 millioen; het volume der Britse exporten steeg in het afgelopen jaar met 15% en het surplus op de betalingsbalans zal waarschijnlijk £ 250 millioen bedragen", aldus enkele basisfeiten uit een rapport van Minister Gaitskell, hetwelk onlangs voor publicatie werd vrijgegeven en door hem gekwalificeerd als een ware succes-geschiedenis van Engelands opvallend economisch herstel in 1950.

Tijdens een persconferentie zette genoemde bewindsman echter onmiddellijk de domper op de hooggestemde verwachtingen, welke hieruit voor de toekomst zouden kunnen worden afgeleid:

„De natie ziet zich tegenover een stel economische problemen geplaatst, die niet onderdoen voor de grootste sinds de oorlog. Na alles wat wij reeds tot stand hebben gebracht is het vooruitzicht van onze levensstanddaard wel ontmoedigend donker".

De voornaamste reden hiervan is, dat het onwaarschijnlijk geacht moet worden, dat het volume der exporten nog veel verder zal kunnen toenemen (momenteel reeds 70% boven 1947), als rekening wordt gehouden met het feit, dat 50% der Britse exporten voor rekening komt van machines, voertuigen, ijzer en staal; met andere woorden van die sector van het bedrijfsleven, welke het meest van de gevolgen der herbewapening zal hebben te lijden.

Engelse economie

Volgens het in de aanhef geciteerde overzicht diende in het afgelopen jaar per saldo £ 300 millioen meer te worden geëxporteerd om de invoerbehoefte, welke slechts tegen aanzienlijk hogere prijzen kon worden bevredigd, te dekken. Bij deze — voorlopig nog toenemende — verslechtering van de ruilvoet wordt nu bovendien het verlies uit hoofde van de E.C.A.-hulp en de herbewapening gevoegd.

Intussen bestaat een gerechtvaardigde twijfel of een genoegzame productiestijging in de komende jaren voor deze verliezen voldoende compensatie kan bieden. Zelfs indien een ernstige kolencrisis kan worden voorkomen, zullen de grondstoffenmoeilijkheden een belangrijke rol spelen en tot productiestagnatie en verlaging der algehele productiviteit aanleiding geven. Evenzo zal de herbewapening welke de continuïteit van het productieproces sterk negatief zal beïnvloeden, een verlangzaming van het productietempo in de hand werken. Gelet op het bovenstaande is het moeilijk aan te nemen, dat de additionele herbewapeningslasten, alsmede de noodzakelijke exportcompensatie met het oog op de gestegen prijssom der invoerbenodigdheden en de onvrmeijdelijke investeringen, uit een voor deze doeleinden genoegzame productiestijging kunnen worden gedekt.

In hoeverre een verlaging van het consumptiepeil en der niet noodzakelijk geachte investeringen tot het doel kan bijdragen zal de toekomst moeten leren. Zeker lijkt wel, dat de huidige, zij het onder toenemend verzet doorgevoerde, politiek van loonstabilisatie op korte termijn een vuurproef zal krijgen te doorstaan.

Nieuwe berichten over Kard. Mindszenty

Verloor volledig bezit van geestvermogens

Wenen — Kardinaal Mindszenty, de voormalige primaat van Hongarije, is zeer ziek in de gevangenis, maar wordt in leven gehouden, omdat de communisten vrezen, dat zijn dood ernstige ongeregeldheden in Hongarije zal veroorzaken, aldus zouden twee ambtenaren van de Hongaarse justitie alhier volgens de „Neue Wiener Tageszeitung" hebben verklaard.

De beide mannen — van het bureau van de Honaarse procureur-generaal — zijn uit Budapest gevlucht en brachten, wat volgens hen zou zijn, het eerste authentieke gedocumenteerd bewijs omtrent de kardinaal en zijn berechting.

Zij zeiden de indruk te hebben, dat kardinaal Mindszenty als gevolg van de verschillende behandelingen, die hij had ondergaan, niet alleen last van zijn zenuwen had, maar ook niet langer in het volledig bezit was van zijn geestvermogens. De beide ambtenaren zeiden destijds in de gelegenheid te zijn gesteld de volledige en werkelijke toedracht van het proces tegen Mindszenty te bestuderen en dat zij 6 Februari van dit jaar een lang onderhoud met de kardinaal hebben gehad in zijn cel in de Magdolna Utka gevangenis in Boedapest.

De kardinaal werd in Februari 1949 door de Hongaarse communistische regering tot levenslange gevangenisstraffen veroordeeld wegens verraad, maar de omstandigheden, waaronder hij gevangen zit, worden door de Hongaarse autoriteiten streng geheim gehouden.

De beide ambtenaren kenschetsten de methoden, die werden gebruikt om de kardinaal zijn beweerde „bekentenis" af te dwingen als een combinatie van uithongering, de confrontatie met vroegere vrienden, die al „bekend" hadden, martelingen, injecties met een verdovingsmiddel, dat bekend staat als C.K. en bedrog.

Verschillende malen was de kardinaal, na te hebben bekend, de behandeling te boven gekomen en had zijn „bekentenissen" ingetrokken. Het was pas na 21 dagen van deze „behandeling", dat de volledige „bekentenis" gereed was.

GUY MOLLET NIET GESLAAGD

Parijs. — De socialist Guy Mollet heeft Dinsdag in de Nationale Vergadering niet de vereiste 311 stemmen voor zijn premierschap behaald. Nadat Mollet zijn program had uiteengezet, vroegen verschillende fractieleiders om een nadere toelichting. De Volksrepublikeinen schiepen zelfs een nieuwe moeilijkheid door te verklaren, dat de Katholieke scholen dit jaar belastingverlichting moeten krijgen. De financiëring van de confessionele scholen is een even groot twistpunt als de kiesrechthervorming.

De voornaamste redenen voor de nederlaag van Mollet zijn: 1e. blijvende afwezigheid van overeenstemming tussen de radicalen en de volks-republikeinen over de kiesrechthervorming; 2e. de economische politiek van Mollet, die volgens een aantal gematigden en centrum-afgevaardigden te zeer neigt naar staatscontrole.

Parijs. — President Auriol heeft de radicaal Queuille verzocht nogmaals te trachten een kabinet samen te stellen.

MAROKKAANSE KWESTIE

Cairo. — De politieke commissie van de Arabische Liga zal Zaterdag de Marokkaanse kwestie bespreken.

Washington. — Het departement van buitenlandse zaken wilde Dinsdag niet verder ingaan op zijn verklaring van Maandag, dat de Verenigde Staten in de kwestie-Marokko bij Frankrijk en Marokko op gematigheid hebben aangedrongen. Het heeft echter meegedeeld, dat het niet van plan is zijn verklaring in te trekken of te wijzigen. In officiële kringen wordt gezegd, dat er geen sprake is van Amerikaanse interventie. Amerika had slechts zijn standpunt bekendgemaakt.

Een woordvoerder van het Egyptische minister van buitenlandse zaken heeft de persberichten tegengesproken, dat Egypte zou overwegen de diplomatieke betrekkingen met Frankrijk te verbreken. Er zijn verschillende manieren om de kwestie-Marokko te behandelen, zo zeide hij.

Vertrouwen in Gasperi

Rome. — De Italiaanse Kamer van Afgevaardigden heeft Dinsdagavond met grote meerderheid de coalitie-regering van premier De Gasperi haar vertrouwen geschonken door goedkeuring van het eerste wetsontwerp op de herbewapening ten bedrage van 20 milliard lire.

De Gasperi had de vertrouwenskwestie gesteld. Een grote groep in zijn eigen Christen-democratische partij verzette zich tegen het ontwerp.

De minister van defensie, Pacciardi, verklaarde, dat Italië reeds vier divisies en twee brigades Alpen-troepen op volledige oorlogssterkte heeft en verder 200 jagers en 150 andere vliegtuigen bezit. Tegen het eind van het jaar zou de groep jagers geheel uit straalvliegtuigen bestaan. De Verenigde Staten hadden in het lopende begrotingsjaar voor 200 milliard lire aan oorlogsmateriaal aan Italië geleverd.

Surinaamse gemeenschap bouwt aan nieuw clubhuis.

J. P. F. heeft vertrouwen in de toekomst

Het was gisteren een grote dag voor de Surinaamse gemeenschap. Immers, werd niet de eerste steen gelegd voor een nieuw clubhuis, waarnaar men zo vele jaren verlangde? En hebben al die tijd zich niet tal van Surinamers zich verdienstelijk betoond door de benodigde gelden te verzamelen? En wil het bouwen van een eigen clubhuis niet zo veel zeggen als: geloof in eigen toekomst en durf, vertrouwen in eigen krachten?

Welnu, moeder natuur, die de laatste weken toch al zo op ongelegen momenten om een hoekje kon gluren, liet een prachtig goudgeel zonnetje schijnen en was de Surinamers welgezind. Shon Cai Winkel metselde de steen, het Surinaamse volkslied werd gezongen, het werk is begonnen.

Er was voor deze plechtige eerste steenmetseling heel wat bezoekers . Niet alleen dat er een flinke opkomst was van de Surinaamse gemeenschap, doch ook andere autoriteiten uit de niet-Surinaamse gemeenschap gaven blijken van hun belangstelling. We merkten op de heer van Drimmelen, directeur CPIM/CSM, de wnd-cdt Landmacht Ned. Antillen, majoor Rompen, voorts zagen wij ds Doth van de E.B.G. ir Schoorl, vertegenwoordiger van de KNSM en Bohama, de heer Huisman, directeur van de Fatum e.v.a. De Hawaiian Syncopaters zorgden voor een passende muzikale omlijsting.

De heer Simoons, de actieve voorzitter van de JPF en een van de belangrijkste stuwers onder de Surinamers naar een nieuw gebouw, opende de rij van sprekers.

Rede voorzitter J.P.F.

Tot heden heb ik bij verschillende belangrijke JPF-gebeurtenissen U in de Club aan de Bredestraat het welkom kunnen toeroepen, vandaag is het voor het eerst, dat ik U hartelijk mag welkom heten op het nieuwe toekomstige centrum van Surinaams leven op Curaçao, aldus de voorzitter.

Het is een goed gebruik om, wanneer de fundamenten van een gebouw zijn gelegd, samen te komen voor de korte plechtigheid van de eerste steenlegging. Wanneer U om zich ziet, zult U vergeefs zoeken naar het fundament. En toch is dat er. Want het fundament is de schare trouwe JPF-leden, die hier vergaderd zijn, want op hun schouders rust de zware en verantwoordelijke taak van dit gebouw te maken een sieraad voor de Surinaamse gemeenschap hier, een inrichting, waarop onze landgenoten thuis trots mogen zijn.

En daarom heeft het Bestuur gemeend vandaag te moeten samenkomen met de leden en met hen, die steeds met JPF sympathiseren, mede, omdat vandaag, de dag, waarop de V. V. Transvaal, de oudste Surinaamse organisatie in de Ned. Antillen haar vijfde lustrum herdenkt, de dag is, waarop met de werkzaamheden wordt begonnen.

Op 7 Februari j.l. herdacht Curaçao de inwerking treding van de Interim-regeling. Die avond kwamen in de oude gebouw samen het Bestuur en de Wijkcommissies en namen het besluit om op 6 Maart met de bouw te beginnen.

Is het al een merkwaardige coïncidentie, dat een voor de Surinaamse gemeenschap op Curaçao zo gewichtig besluit werd genomen op die voor Curaçao zo allergewichtigste dag; een toeval is zulks niet, want er is in de loop der jaren een samenwerking gegroeid tussen ons en het Curaçaose volk, die verheugend is en zich manifesteert niet alleen in het feit, dat de Surinamer op elk gebied van de Curaçaose samenleving werkzaam is, maar bovenal hierdoor, dat wij een der meest geziene vertegenwoordigers van een der oudste Curaçaose geslachten bereid vonden het Beschermheerschap van JPF op zich te nemen en zo als levende getuige te zijn van deze innige samenwerking.

Ons aller vriend, de heer C. N. Winkel, meer bekend bij ons allen als „Sjon Cai", zal dan ook straks getuigen van het grote belang, dat een Surinaamse Club heeft voor ons en voor Curaçao en wij van onze kant willen hem de verzekering geven, dat hij steeds zal kunnen blijven rekenen op onze waardering voor zijn persoon, familie, land en volk. Wij danken hem tevens voor de vele waardevolle adviezen, die wij steeds van hem mochten ontvangen.

Spr. bracht vervolgens dank aan de huisbaas Herman Royer, voor de gastvrijheid, en voor de wijze, waarop hij ons steeds behandeld heeft. Maar het scheiden van de oude club zal niet prettig wezen en zelfs pijnlijk aandoen. Toch moesten wij weg, mede, omdat de club bij diverse gelegenheden te klein bleek. Dank zij de medewerking van oud-Gouverneur Dr Kasteel, kregen wij dit terrein in erfpacht, de CPIM liet het mooi gelijk schaven, waarvoor mede onze dank, de heer F. F. Zingel ontwierp het bouwplan, de NV Fatum bleek bereid ons op gunstige condities een bouwcrediet te verlenen, de NV Bohama, op zeer gunstige voorwaarden te bouwen, de leden gaven vrijwillig en kochten aandelen, wijkcommissies, bouwcommissies, clubcommissies pakten hard aan en deze gemeenschappelijke medewerking maakte het ons mogelijk vandaag hier te staan. Spr. dankte het Gouvernement en verschillende Hoofdambtenaren, o.m. de Procureur-Generaal, Politie-autoriteiten de Directeur van DOW, want zij toch verleenden telkens uitstel van de plicht tot bouwen en hielpen ons aan vergunningen voor diverse activiteiten, die het bouwkapitaal moesten vergroten. Hierna las de heer Th. Simoons een brief voor van de voorzitter van de Regeringsraad, de heer A. W. Brakke en een gelukwens telegram van de zuster-vereniging op Aruba.

Tenslotte hoopte spr. dat over enkele maanden het 10-jarig bestaan in de nieuwe club herdacht kan worden en sprak de wens uit dat binnen de muren van de club slechts die beslissingen worden genomen, die in het waarachtig belang zijn van Suriname, de Nederlandse Antillen en de Surinaamse gemeenschap op Curaçao.

Rede C. N. Winkel

Shon Cai Winkel, in zijn hoedanigheid van Beschermheer van JPF, wees er op, dat niet alleen Surinamers verheugd kunnen zijn, maar ook Curaçaoënaren, die steeds grote gastvrijheid hebben genoten in JPF zijn zeer voldaan over dit eigen gebouw, waar zij hopen te arbeiden in het belang van de gemeenschap door de banden van vriendschap strakker aan te halen tot heil van Suriname en Curaçao.

Vijf en twintig jaar geleden werd „Transvaal" de oudste Surinaamse organisatie in de Ned. Antillen opgericht, meer en meer werd behoefte gevoeld aan een algemene Surinaamse Club en zo werd JPF op 17 Juli 1941 opgericht, waardoor eenheid werd verkregen van Surinamers in de Antillen om de belangen van Suriname beter te kunnen behartigen .

Veel werk werd in deze club verzet, kennis en tactiek is ontplooid om eendracht te creëren en te bewaren, vele moeilijkheden zijn uit de weg geruimd. Shon Cai Winkel kon beamen, dat het nagestreefde doel bereikt werd, de leden van JPF zijn één, zodra de belangen van het Geliefd Vaderland zulks eisen.

In het kort memoreerde spr. enige feiten uit het rijke leven van JPF.

In de club werden gouverneur J. C. Brons en Gouverneur Kasteel samen in 1948 ontvangen, gouverneur Klaassesz en gouv. Peters samen in 1950. Voorts nog Mr Dr J. C. de Miranda, voorzitter van de Eerste Regeringsraad, op 17 Juli 1949.

De Staten delegatie o.l.v. Mr Lim A Po in April 1946, de Staten delegatie o.l.v. Mr Dr J. A. E. Buiskool na de RTC.

JPF ontving Sesco, een comité uit Suriname, dat zich bezig hield met plannen tot ontwikkeling van Suriname.

In de Club werden veel Surinaamse films afgedraaid, er werden concerten gegeven o.a. door de Surinaamse Militaire Kapel, de Sur. violist Becker, terwijl belangrijke sprekers als Albert Helman en Prof. Dr R. van Lier er spreekbeurten vervulden. Voorts kwamen er Padvinders uit Suriname (76 man), onder leiding van Hopman de Vries en werd het 25-jarig Jubileum van de CVB daar gevierd.

Het is een plaats, dat waarlijk een Surinaams centrum kan worden genoemd.

JPF telt ca 1000 leden. Er zijn momenten geweest, waarop het meer was (wel 1500, soms ook ca 800), maar over het algemeen kan gezegd worden, dat JPF het lichaam is, dat de Surinamers hier samenhoudt en vertegenwoordigt. Daarom werd in Januari 1949 de voorzitter van JPF door de Gouverneur van Suriname aangewezen als de Representant van de Surinamers op Curaçao.

Vervolgens bracht spr. dank aan alle JPF leden en aanwezigen voor hunne tegenwoordigheid en verzocht bij het metselen van de eerste steen met hem in stilte en gebed te willen zijn, gewijd aan JPF.

Hierna las de secretaris, de heer W. van Kanten de oorkonde voor, waarna de heer Winkel de steen metselt, waarna hij namens JPF de bouw van de Club voor aangevangen verklaarde.

Op zijn verzoek werd het Surinaamse Volkslied gezongen.

Namens de leden bracht tenslotte de heer Winkel aan allen, die op een of andere wijze medegewerkt hebben om te geraken tot de bouw dank. In de eerste plaats dank aan het Bestuur van de Ned. Antillen dat altijd getoond heeft grote belangstelling te hebben voor het werk van de Surinaamse Club.

Mijne wensen voor onze Club, voor U persoonlijk en voor Suriname zijn zeker niet minder dan Uwe eigen wensen.

De Goede God zegene Uw werk, aldus spr.

Hierna voerden nog het woord de voorzitter van Transvaal, de heer R. van Hoop, die de hartelijke banden tussen Transvaal en JPF memoreerde en het bestuur zijn hartelijk gemeende gelukwensen aanbood, voorts ds Doth, die een parallel trok tussen de E.B.G., die de geestelijke en morele verheffing van de gemeenschap voor ogen stelde in tegenstelling tot de JPF, die zich meer op sociaal, economisch en cultureel terrein bewoog. Hij sprak de wens uit, dat Gods rijkste zegen op dit werk moge rusten, in het belang van het geestelijk welzijn van de Surinaamse gemeenschap op de Antillen.

Hiermede was de plechtigheid gesloten en trokken wij naar de JPF club, die zijn langste tijd nu heeft gekend, waar in aangename stemming het talrijke gezelschap bijeen bleef. Voorwaar, het was een belangrijke dag!

CURACAO

PER LUCHTPOST

Morgen worden 500 exemplaren van de Eilandenregeling per luchtpost op Curaçao verwacht. Men zal er ernstig naar streven, zo vernemen wij, deze Eilanden Regeling in het P.B. van Maandag a.s. te doen opnemen. De definitieve tekst is hier niet bekend.

MILITAIR LANDMACHT CONTRA STAAT

Van onze correspondent uit den Haag vernemen wij, dat door een op Curaçao verblijf houdende militair een zaak in kort geding aanhangig is gemaakt tegen de Staat der Nederlanden bij de rechtbank te 's-Gravenhage. De militair is van mening dat de Staat de verbintenis ten onrechte zou hebben verbroken. Als procureur treedt op Jhr mr R. W. J. den Tex.

Bij nadere informatie hier ter stede is ons gebleken, dat als raadsman van eiser optreedt, mr dr G. van Ginsbergen.

UITREIKING IN SUFFISANTDORP.

In verband met de weersomstandigheden in de laatste tijd zal de uitreiking van Shell-emblemen voor langjarige dienst aan arbeiders (192 personen) *niet* in de Club „Gouverneur Barge's Bad" aan het Rif plaats hebben, doch in de Recreatiezaal (barak 17) in het Suffisantdorp op Donderdag 8 Maart a.s., des namiddags om 6.30 uur.

Voorts berichten wij U, dat de uitreiking van emblemen aan employé's (120 personen) zal geschieden in Sociëteit „Asiento" te Negropont op Woensdag 7 Maart a.s., des namiddags om 5.30 uur.

GROTE BELANGSTELLING VOOR DE ROMANTISCHE SCHOOL.

Wij vernemen dat er voor de expositie van de Romantische School, die onlangs op Curaçao werd gehouden, grote belangstelling was. Ruim 400 personen bezochten deze tentoonstelling en er werd voor een totale waarde van ongeveer ƒ 6.000.— verkocht. In het nieuwe pand van „El Louvre" in Punda's Bredestraat zijn de schilderijen thans geëxposeerd voor de verkoop.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Santa Paula van New York naar Kingston, **Willemstad** naar Aruba, **Jaime Orlando** van P. Estrellas en **Bataan** van Panama.

OPERATIE LORITO

Op Zondag 18 Maart a.s. houdt de Transportcolonne van het Rode Kruis een grote oefening. Aantreden dus voor deze operatie, die geboekstaafd is als „Operatie Lorito".

DOMINIKAANS PROGRAMMA VOOR DE CUROM

Hedenavond van kwart voor negen tot half tien zendt de Curom een programma uit, dat zal worden verzorgd door het Consulaat Generaal van de Dominikaanse Republiek.

De naam van het programma is „La Hora Dominicana" en men hoopt van tijd tot tijd een dergelijk programma uit te zenden, met het doel meer bekendheid te geven aan het leven in de Dominikaanse Republiek. Het programma vermeldt:

Openingswoord door de consul, Julio Andres Espinal.

Zang door H. Curiel.

„Cancion de Amor", voorgedragen door Mevr. Doralina M de Diaz.

Causerie over de betrekkingen tussen de Republiek en Curaçao te houden door J. Gabriel Aldebot.

Zang door Mevr Lourdes Felix De-Castro.

Enkele grepen uit de geschiedenis van de Republiek, door Pedro Fernando Peix.

Een lied gezongen door Romano Solano Alfonseca en opgedragen aan Curaçao.

„Serenidad" voorgedragen door Mej. Ligia S. Espinal.

Voordracht door Ramon Solano Alfonseca en Dr. Espinal zal het programma sluiten.

UIT DE ACJV GETREDEN.

De heer Ad. J. Vrsney, hoofdredacteur van de „Amigoe di Curaçao", en secretaris van de ACJV heeft gistermiddag tijdens een spoedvergadering van de Algemene Curaçaose Journalistenvereniging bedankt als lid in verband met een meningsverschil met enkele leden over een principiële kwestie.

EEN ECHTE „VAN MEEGEREN" VOOR HET MUSEUM.

Het Curaçaos Museum zal binnenkort verrijkt worden met een echte van Meegeren schilderij. Het is hier een schilderij dat in 1925 werd vervaardigd in opdracht van de Bato N.V. te Nederland naar aanleiding van de bouw van de Koninginnebrug en stelt voor „Havengezicht op Rotterdam". Dit schilderij werd het Museum geschoken door de N.V. Bato alhier, een geste, die ten zeerste op prijs gesteld werd.

Vervolgens is aangekomen een schilderij van de bekende kunstschilder Fernhout. Dit werd gemeenschappelijk aangekocht. De gevers zijn een Amerikaans toerist, die het Museum bezocht en $ 100 beschikbaar stelde, voorts een gift van een prijswinnaar van de „Exhibicion di Nos Arte", die zijn prijs afstond en voorts bijdragen van de Culturele Stichting „Sticusa" en het Museum zelf.

ENQUETES TERUG!

De drie vaste commissies van de Staten der Ned. Antillen heb[...] de [...]ten geadviseerd de e[...] [...]tes, [...] resp. gelanceerd we[...] [...] de[...] H. Eman met mede o[...] d[...]aren de Cuba en Am[...]link en het request van [...] Kroon met betrekking tot h[...] onderzoeken van gepleegde ma[...]versaties in de laatst gehoude[...] verkiezingen, terug te nemen.

Over parlementaire en extra- parlementaire kabinetten

De Coalitie, de as en de derde macht

door

H. Hermans

Waarschijnlijk hoef ik u niet te vertellen, dat het met de kabinetscrisis in Nederland nog niet bijster hard opschiet. Twee informateurs en drie formateurs, eerst de heren Drees en van Schaik en toen de Heer Steenberghe, hebben er hun krachten nu op beproefd, maar het einde is nog niet in zicht.

Voorspellingen zijn moeilijk

En waar het naartoe zal gaan valt ook niet te voorspellen.

Er zijn wel mensen, die dat proberen. Zo 'n tijd van kabinetscrisis schijnt altijd sommige mensen in profeten te veranderen. In auguren heet dat tegenwoordig. Vroeger zou men zeggen: in tantes, die met koffiedik omgaan. De kranten staan tenminste altijd vol met gissingen en voorspellingen over de moeilijkheden, die een formateur te wachten staan en de mogelijkheden, die hem zullen worden geboden.

U moet van mij niet verwachten, dat ik aan deze sport meedoe. Ik heb een van de vorige formateurs, Mr van Schaik, de geboorte van een kabinet eens horen vergelijken met de geboorte van een mens. Als de baby er eenmaal is, komt iedereen ernaar kijken en zegt iedereen er het zijne van; maar in de tijd, die daaraan voorafgaat speelt zich alles af in de beslotenheid van het gezin. Die beslotenheid moet men eerbiedigen. Een ander groot Nederlands staatsman, die ook vele malen ervaring had met het formeren van kabinetten, Jhr Charles Ruys de Beerenbrouck placht al degenen, die met gissingen, voorspellingen en goede raadgevingen probeerden mee te formeren, te zeggen: ge moet de kip niet storen, die op de eieren zit. Dat doe ik dus ook maar niet.

Toch lijkt het mij nuttig nog eens op die formatie terug te komen omdat in de beschouwingen, die van verschillende kanten daaraan worden gewijd, herhaaldelijk sprake is van begrippen, die wel enige verduidelijking behoeven.

Men hoort spreken over de mogelijkheden van een parlementair kabinet, van een extra-parlementair kabinet, van een zakenkabinet; men hoort spreken over coalitie, antithese, over de as en over de derde macht. En ik kan mij indenken, dat de lezer in deze gewesten zich afvraagt: wat zijn dat allemaal voor dingen. Wat bedoelt men daarmee?

Parlementair en extra-parlementair

Wanneer een formateur een kabinet moet vormen, dan staat één ding boven alles vast: dat dit kabinet het vertrouwen moet hebben van de Staten-Generaal, dat is van de meerderheid in het Parlement. Dat geldt voor ieder kabinet, onverschillig of het een parlementair dan wel een extra-parlementair of een zakenkabinet is. Zonder dat vertrouwen immers, dat zich moet uiten in de parlementaire bewilliging van begrotingen en andere wetsontwerpen, kan geen enkel kabinet leven.

Maar waar ligt dan het verschil tussen zogenaamde parlementaire en niet-parlementaire kabinetten? Dat verschil, dat door sommige beoefenaren van het staatsrecht niet **bijster** groot wordt geacht, ligt voornamelijk in de wijze, waarop het kabinet tot stand komt. Bij de vorming van een parlementair kabinet verzekert de formateur zich zoveel mogelijk te voren de medewerking, althans de instemming van een meerderheid in het parlement; bij de vorming van een niet-parlementair kabinet vormt hij het kabinet om zo te zeggen op eigen risico. Natuurlijk kijkt hij dan wel uit naar mensen, waarvan hij mag aannemen, dat zij een zekere mate van vertrouwen genieten bij de meerderheid van het parlement en natuurlijk zal hij een Regeringsprogram ontwerpen, waarvan hij vermoedt, dat het op zijn minst voldoende instemming in de Kamers der Staten-Generaal kan vinden. Maar van al deze dingen kan hij zich niet te voren vergewissen. Hij moet maar afwachten of hij juist heeft gerekend.

Vrij algemeen wordt aangenomen, dat een parlementair kabinet beter is, sterker staat en dus een krachtiger beleid kan voeren dan een niet-parlementair kabinet. In principe is dat ook **wel zo. In Engeland, dat nog al**tijd als model van het parlementaire stelsel dient, zijn geen andere dan parlementaire kabinetten mogelijk. Daar vormen kabinet en kamermeerderheid een eenheid.

Ook in hun verantwoordelijkheid naar buiten. Wat het kabinet doet doet de Kamermeerderheid. De Kamermeerderheid kan dus nimmer tot de kiezers zeggen: ons program is weliswaar niet uitgevoerd maar wij konden niet anders want het kabinet heeft ons in de steek gelaten of ons voor voldongen feiten gesteld. Voor de kiezers draagt de meerderheidspartij de volle en rechtstreekse verantwoordelijkheid voor het gevoerde beleid.

Bij een parlementair kabinet in Nederland is dat wel nooit helemaal zo omdat er nooit één partij de volstrekte meerderheid heeft en er dus altijd meerdere partijen moeten samenwerken om een parlementaire meerderheid te krijgen, waarop een kabinet kan steunen. Het program van een kabinet zal dus steeds een compromis-program moeten zijn. Een ander program dus dan dat van de afzonderlijke partijen. Elk van de Regeringspartijen kan dus tot de kiezers gaan en zeggen: ons program, het program, waarop gij ons hebt gekozen, is weliswaar niet geheel uitgevoerd, maar wij konden niet anders, onze Regeringspartners wilden niet. Ook bij een parlementair kabinet zijn er dus nog duidelijk aanwijsbare verschillen tussen de verantwoordelijkheden van de Regering en van de partijen, die de Regering steunen. Toch zijn beide min of meer aan elkaar gebonden. Een parlementair kabinet kan dus tot zekere hoogte op de meerderheid van de Kamers rekenen. Een buiten-parlementair kabinet, een zakenkabinet, kan dat niet. Dat moet als het ware iedere stap voorzichtig zetten; zich steeds weer afvragen of voor die stap een meerderheid te vinden zal zijn. In de practijk valt dat natuurlijk wel mee en kan men een eenmaal uitgestippelde koers rustig aanhouden. Maar als 't erop aankomt dat het een handicap zijn. Hoewel een parlementair kabinet óók zijn moeilijkheden heeft — de moeilijkheid met name, dat de Kamer-fracties soms té graag willen neuzen in de keuken van de Regering en de deksels van alle potjes willen oplichten voordat de Regering met de Staten-Generaal in officieel overleg treedt, — gaat toch de voorkeur nog altijd naar het parlementaire kabinet uit.

En nu iets over die andere termen, die men geregeld in de beschouwingen over de kabinetscrisis aantreft.

De termen: coalitie, as en derde macht.

Coalitie

Het woord „coalitie" kan men gebruiken voor ieder samengaan van partijen. In de Nederlandse staatkunde echter heeft het een **bijzondere, door tientallen jaren** van gebruik ge-eikte betekenis. Men bedoelt daar speciaal mee: het samengaan van de drie christelijke partijen der rechterzijde. Dat het Parlement een „rechter-" en een „linker-zijde" heeft, stamt uit de omstandigheden, dat het Engelse parlement oorspronkelijk in een kapittelkerk was ondergebracht, waar de leden aan weerskanten in de koorbanken zaten. De voorzitter plaatste rechts van zich, op de ereplaatsen dus, zijn (meestal conservatieve) vrienden. Zodat „rechts" de bij-betekenis kreeg van „conservatief", terwijl „links" duidde op „vooruitstrevendheid". In Nederland was dat de laatste tientallen jaren anders. Rechts van de Voorzitter zaten de Katholieken, de Anti-Revolutionnairen en de Christelijk-Historischen. Links zaten zowel de vooruitstrevende socialisten als de conservatieve liberalen. De drie partijen van de rechterzijde nu, die ongeveer vanaf het einde van de eerste wereldoorlog onafgebroken samen een meerderheid in het Parlement hadden, duidde men tesamen aan met de naam **„de** coalitie".

Dat wil niet zeggen, dat deze partijen, waarvan de ene van „coalitie" altijd een politiek bondgenootschap vormde. De drie christelijke partijen hebben wel een tijd lang samengegaan — tot het uitbreken van de tweede wereldoorlog om precies te zijn — maar daarna niet meer. Politieke bondgenootschappen zijn nu eenmaal geen huwelijken, die men voor het leven aangaat. Het kunnen huwelijken uit sympathie zijn, huwelijken uit berekening, huwelijken uit noodzaak zelfs, maar nimmer huwelijken voor de eeuwigheid.

Zij komen voort uit een gemeenschappelijk streven naar eenzelfde doel. Dat doel ligt niet **in** de partijen. De Nederlandse partijen zijn geen doel op zichzelf; hun streven is niet gericht op de macht. Hun streven is gericht op het verwezenlijken van een program, op het bereiken van welvaart en gerechtigheid in de zin, zoals men die in de kring dezer partijen verstaat. Bondgenootschappen sluit men dus niet uit gretigheid om aan de Regering te komen maar omdat men een bepaald doel wil bereiken en men dus omdat men dit niet **alleen** kan verwezenlijken, naar anderen zoekt, die ongeveer hetzelfde willen. Zolang het voornaamste doel van de Katholieken in Nederland lag in het verkrijgen van gelijkberechtiging, gingen zij samen met de liberalen. Toen bleek, dat de liberalen de bijzondere school niet wilden gelijkstellen met de openbare, wendden zij zich tot de twee protestants-christelijke groepen en werd de coalitie geboren. Toen echter het doel van deze coalitie — de onderwijsgelijkstelling — was bereikt en bleek, dat de katholieken en de Anti-Revolutionairen nogal ernstig van mening verschilden over het sociale beleid, werd de coalitie wederom verbroken.

De As

Toen — dat was direct na de tweede wereldoorlog, dus in de jaren 1945 en 1946 — werd een gondgenootschap aangegaan met de Partij van de Arbeid. Dát bondgenootschap nu van twee partijen, waarvan de ene aan de rechter, de andere aan de **linkerzijde van de Voorzitter zit, noemt men „de as".**

En dan de „derde macht".

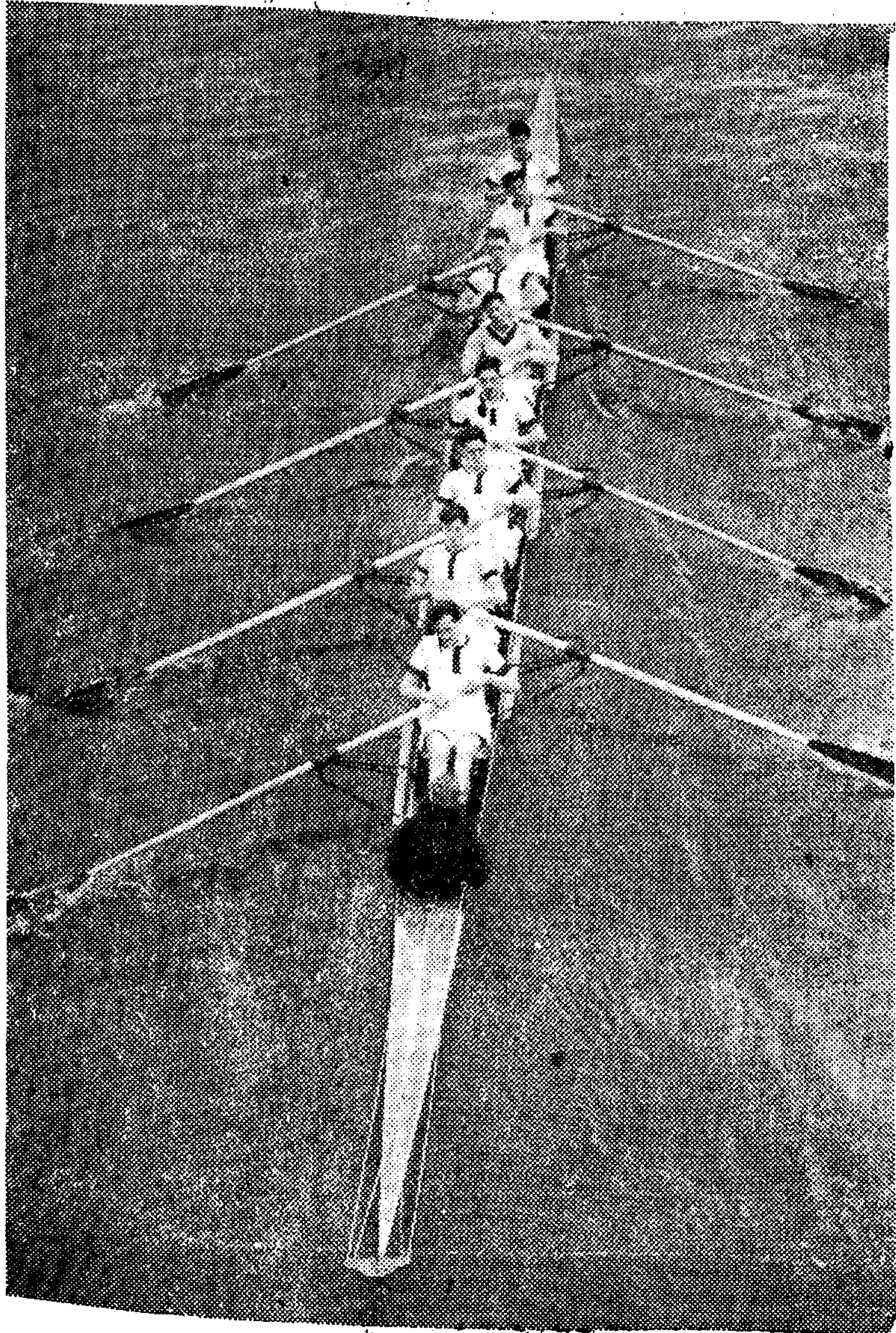
De gedachte aan de vorming daarvan is ongeveer twee jaren geleden uitgegaan van Mr. Oud, die kort voor de verkiezingen van 1948 uit de Partij van de Arbeid trad en samen met de kleine groep van liberalen, die nog in Nederland bestond, de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie oprichtte. Bij de kabinetsformatie in 1948 trad de heer Oud samen op met de Christelijk Historische Unie en beide partijen werden ieder door één minister in het kabinet Drees-van Schaik vertegenwoordigd. Terwijl het kabinet elf leden telde uit de as-partijen. De heer Oud zag deze ietwat onevenredige bevoordeling van de as-partijen als een gevolg van de verdeeldheid der andere partijen in twee of drie kleinere groepen. Daarom kwam hij met de gedachte uit de drie groepen, die buiten de as stonden, de twee overgebleven christelijke groepen van de coalitie, de Anti-Revolutionairen en de Christelijk-Historischen samen met de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie één bloc te vormen, een bondgenootschap op punten, die men gezamenlijk zou willen verwezenlijken. Als dat kon doorgaan zou men een bloc van 30 leden kunnen vormen. Dan zou men dus eigenlijk een soort drie-partijenstelsel hebben gekregen. De twee partijen van de as en de zogenaamde „derde macht", alle drie ongeveer even sterk. De katholieken met 32, de derde macht met 30 en de Partij van de Arbeid met 27 leden in de Tweede Kamer.

Deze derde macht is voorlopig nog niet veel meer dan een plan van Mr Oud. Hoe het met de bereidwilligheid van de Anti-Revolutionairen (die ik deze week niet helemaal correct in een ANP-bericht als „de calvi**nisten" zag aangeduid) staat, weet ik niet — maar de eerste toenaderingspogingen van Mr Oud werden destijds nogal koel**tjes behandeld.

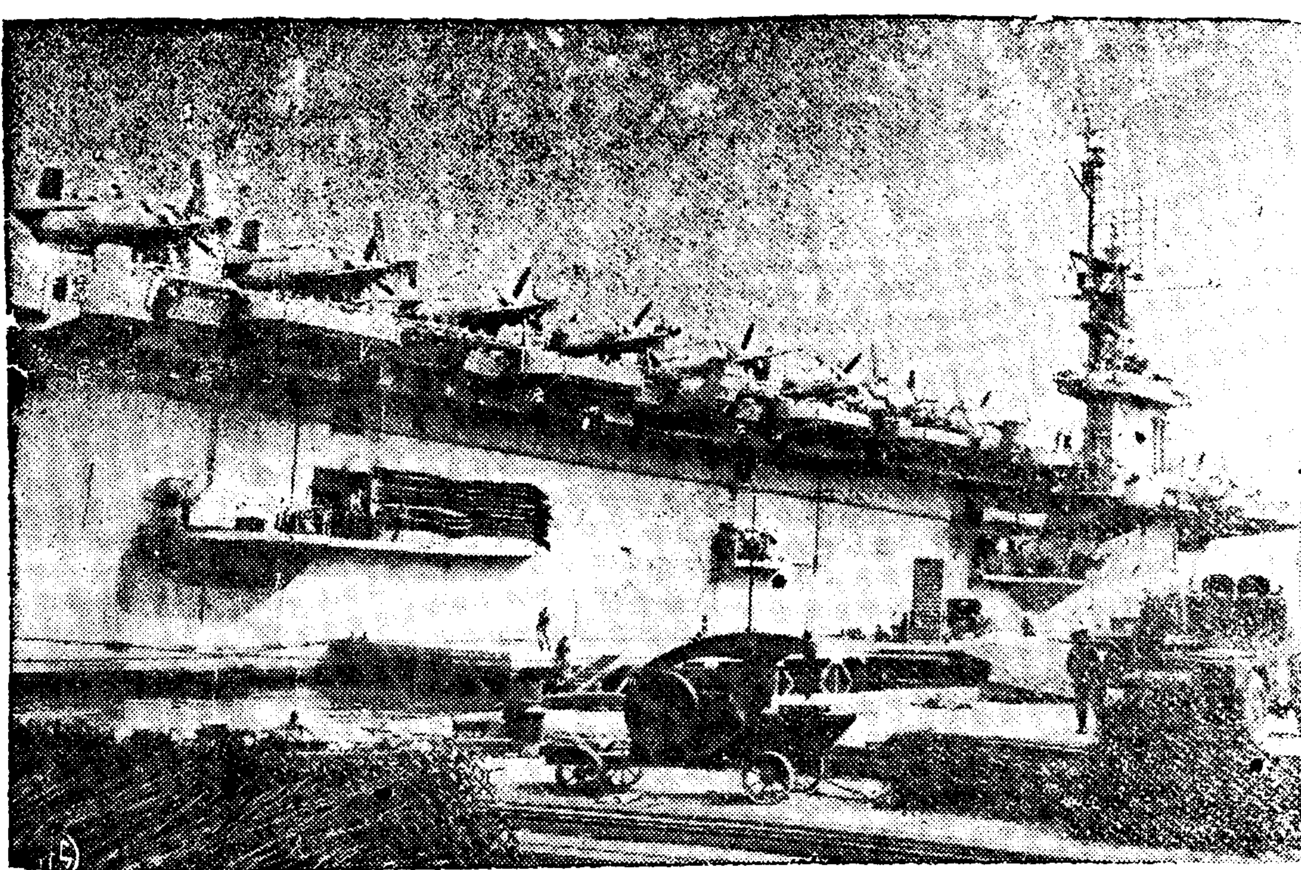
Deze groep is zozeer opgegroeid met de leuze: in het isolement ligt onze kracht, dat men daar weinig voelt voor concessies alleen terwille van machtvorming. En juist buiten de sfeer van de macht-vorming, op het terrein van de program-formulering liggen de moeilijkheden.

Hoe het dus met dit vereenvoudigingsproces in het Nederlandse staatkundige leven zal verlopen, zal de tijd leren.

Ik hoop in ieder geval, dat de berichten over en rondom de kabinetsformatie in Nederland u iets duidelijker worden.

ALS EEN MES DOOR DE BOTER, — zo snijdt deze skiff van de Oxford-Universiteit door de Thames op een oefentocht met de proefbemanning, die waarschijnlijk over een maand tegen Cambridge uit zal komen op de Varsity Roeiwedstrijd tegen Cambridge.

DE V.S. GEEFT LUCHTSPIEREN — aan de arm van het Franse leger in Indochina. Het Amerikaanse escorte vliegdekschip Windham Bay meert aan een kade van Saigon met een lading wapens en vliegtuigen van het type „Privateer", die door de V.S. geleverd werden om de rebellen van Viet Minh te bestrijden. Het schip verliet de haven, nadat het ontladen was en nam niet deel aan de vijandelijkheden.

Ons Kadaster

Modern, onopvallend en betrouwbaar

Sinds de oprichting van het Europese Kadester heeft de tijd niet stilgestaan. De technische vooruitgang is groot geweest. Dit weerspiegelt zich in de toepassing van nieuwe werkmethoden. De keuze in de te volgen werkwijzen is ook veel groter geworden. Differentiatie en specialisatie zijn dringend vereist om rationeel te kunnen werken. Zo heeft men bv. de keuze tussen de zg. terrestrische meetmethoden en de toepassing der fotogrammetrie. Deze laatste methode biedt in vele gevallen uitkomst, maar niet altijd. Terwijl omgekeerd er ontoegankelijke gebieden bestaan, waar juist de luchtfotogrammetrie de enige goede oplossing biedt. Daarnaast zijn er de terreinen waar beide systemen mogelijk zijn. Daar is de keuze het moeilijkst en deze moet worden bepaald door de economie.

Ook op het gebied van de gewone terrestrische landmeetkunde heeft de ontwikkeling niet stilgestaan. De tijd van meetketting, equerre en sextant ligt nu wel lang achter ons.

Naast de geperfectioneerde directe meetmethoden, deed de in**directe** afstandsmeting haar intrede, een efficiënte werkwijze vooral in geaccidenteerd terrein. De toepassing daarvan vereist echter meer differentiatie in de aanwending der instrumenttypen. Nauwkeurigheid en snelheid zijn hier moeilijk onder één hoedje te vangen. De aard van de opdracht en die van het terrein moeten dus hier ook de werkwijze bepalen.

Nieuwe mogelijkheden op technisch gebied zijn voorts nog geopend door de ontwikkeling van de astronomische landmeetkunde, waardoor betere oplossingen van bepaalde vraagstukken mogelijk zijn.

Ook bij de afwerking ten kantore deed de techniek haar invloed gelden.

De [illegible] die na de Franse revolutie in de cartografie heerste, voert er [illegible] dig de boventoon.

Zo zijn de logarithmentafels feitelijk als rekenhulpmiddel op de kadasterkantoren verouderd en wordt het rekenwerk met machines gedaan, waarbij over het algemeen de snelle handmachine van het Brunsviga-type het wint van de electrische. Uiteraard moesten de reken**methoden** zich daarbij aanpassen.

Ook ten aanzien van de reproductie-methoden verkeren wij nog in een stadium van ontwikkeling. Fotocopie en lichtdruk waren reeds lang in gebruik. Doch op dit terrein zijn nog verschillende mogelijkheden voor aanpassing en opent de microfotografie nieuwe perspectieven.

Op het gebied van kaartering en grootteberekening deed de mechanisatie mede haar intrede.

Deze technische vooruitgang en de daaruit voortvloeiende noodzaak tot het verantwoord doen van een zaakkundige keuze uit de ten dienste staande werkmethoden hebben steeds hogere eisen aan de ontwikkeling van het personeel gesteld, dat met de techniek in kennis is gegroeid.

Zo is dus de taak van het Kadaster veelomvattend. Een administratie heeft tot functie om te „dienen". Het Kadaster als geheel streeft er naar om daaraan zo goed mogelijk te voldoen. Kunnen in engere zin moderne instrumenten helpen rationele werkwijzen ook op dat gebied toe te passen, de hoofdzaak moet zijn, dat het publiek beseft, dat zijn belang op billijke wijze zonder aanzien des persoons bij deze instelling wordt behartigd.

Een goed Kadaster verdient vertrouwen.

Het Kadaster in de Nederlandse Antillen zal aan die eis voldoen, onopvallend, maar betrouwbaar.

J. A. Meuter.

H. Communie te Lourdes genas Jeanne Fretel van buikvliesontsteking

Op de 8ste October 1948 ondervond Mej. Jeanne Freter een gediplomeerd verpleegster uit Rennes, te Lourdes iets mee, dat een miraculeuze genezing genoemd werd. Thans, meer dan twee jaar later, heeft Zijne Eminentie Emil Kardinaal Roques, Aartsbisschop van Rennes, publiek verklaard, dat deze genezing slechts door tussenkomst van O.L. Vrouw kan hebben plaats gehad

Jeanne's ziekte was reeds in 1938 begonnen. Hoewel zij altijd zeer zwak van gestel geweest was, begon zij kort na een operatie symptomen te openbaren van ingewanden ziekte.

Nadat haar ziekte door Dr. Pele in 1940 ondertekend was als tuberculeuze peritonitis werd zij in het hospitaal opgenomen, onderging meerdere operaties en kwam tenslotte in een Sanatorium terecht. Alle pogingen schenen echter vruchteloos. Haar gezondheid ging voortdurend achteruit en tenslotte werd ze als „hopeloos" in een hospitaal opgenomen „om te sterven", zoals ze zei.

Toen vormde ze naar plan voor een reis naar Lourdes en vertrok op 4 October 1948 uit Rennes. Vier dagen later ontving zij voor het altaar van de H. Bernadette de H. Communie — slechts een klein partikel van de H. Hostie gaf men haar uit vrees, dat haar maag een hele niet zou kunnen verdragen — en onmiddellijk daarna nam zij een gevoel verbetering waar, „alsof iemand mij optilde en mij naar mijn bank hielp". Ze ging gaandeweg vooruit, begon gewone maaltijden te gebruiken en kon zelfs naar de grot wandelen.

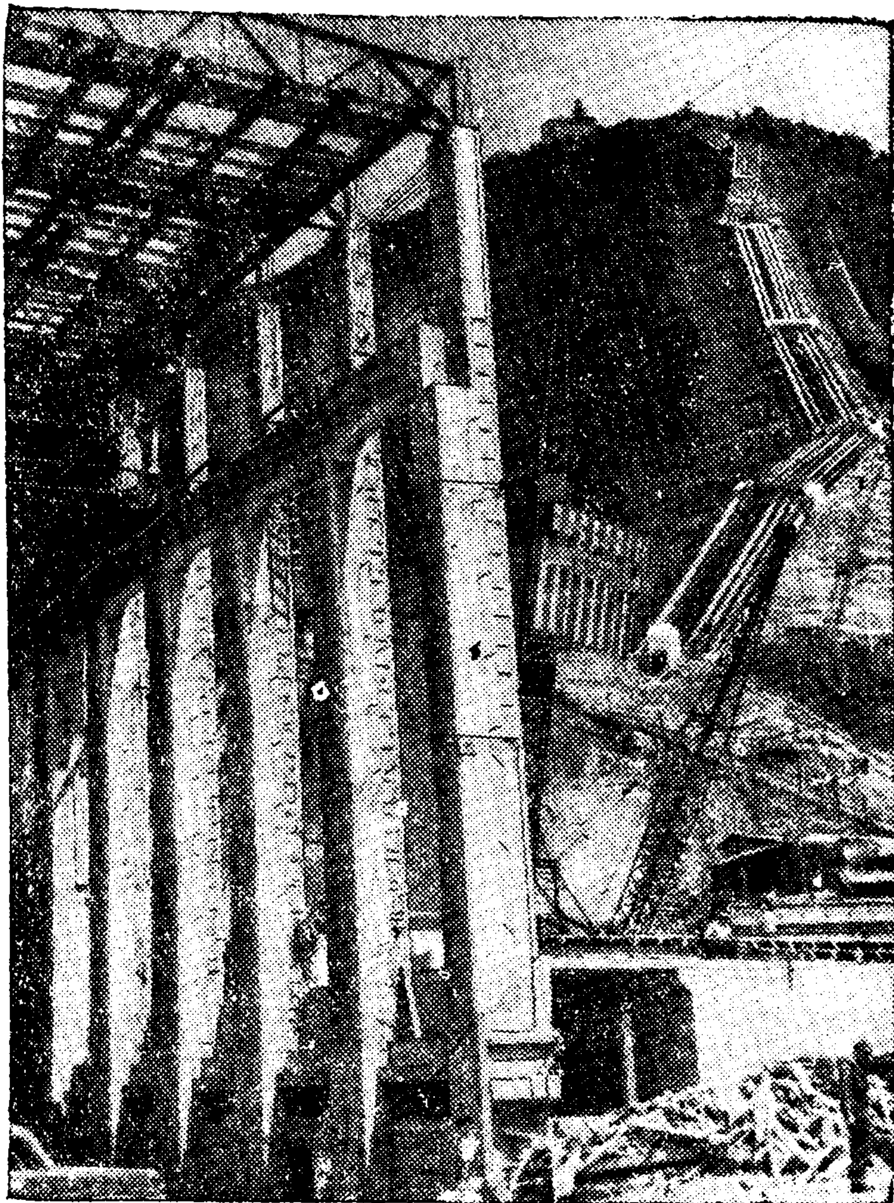
Na haar terugkeer ging zij weer als verpleegster aan de arbeid en ondanks de vermoeienissen van haar taak, kwam ze drie pond bij. Sinds die tijd had zij geen behoefte meer aan geneeskundige behandeling en kreeg die ook niet.

Het feit, dat sinds haar terugkeer uit Lourdes twee jaren voorbij gingen voordat de officiele verklaring van de miraculeuze genezing plaats had, toont wel met welk een zorg en voorzichtigheid de genezing en de verklaringen van het medisch bureau te Lourdes werden onderzocht, voordat de publieke uitspraak door de kerkelijke autoriteiten werd gedaan.

NIEUWE CONSTELLATION VOOR DE K.L.M.

Een dezer dagen is op Schiphol een nieuwe Lockheed Constellation van het type L-749a voor de K.L.M. gearriveerd. Deze Constellations, de PH-TFG, welke straks evenals de andere Constellations, de naam van een stad zal ontvangen, is de laatste van dit type, welke de K.L.M. heeft besteld.

Zoals bekend heeft de K.L.M. bij de Lockheed fabrieken in Californië, het vorige jaar een bestelling gedaan van een aantal Super Constellations. Voor het einde van het volgend jaar hoopt de K.L.M. de eerste toestellen van dit type te ontvangen. Thans beschikt de K.L.M. over een vloot van 18 Constellations, alle van het type L-749a.

ELECTRICITEITSFABRIEK IN BRAZILIE. — Een voorbeeld van de economische ontwikkeling van Zuid Amerika is dit hydro-electrisch project in de buurt van Rio de Janeiro. Een lening van 75.000.000 dollar werd door de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, een speciale instelling, die met de Verenigde Naties verbonden is, aan de Braziliaanse Vervoer, Licht en Stroom Maatschappij gedaan, om bij deze recente uitbreiding van haar hydro-electrisch systeem te helpen.

Don Juan vertelt:

En men vergat, dat hij terechtstond wegens oplichterij

Meneer Van Hatten, graaf van Bever, dr Otto Wegner, graaf Marliano of Guenther Martiken. Men denkt wel, dat de naam, die thans voor een Weense rechtbank staat, althans officieel de laatste naam draagt. Een wonderlijke figuur, deze Martiken. Toen hij zijn levensverhaal vertelde, hingen zelfs de statige rechters aan zijn lippen. Men had zo nu en dan vergeten, dat Martiken terecht stond wegens oplichterij.

Deze verdachte is opgevoed in Tsjechoslowakije. Hij is midden dertig. In 1937 werd hij wegens een ongehoorde liefdesgeschiedenie gegrepen en in het gevang gezet. Een jaar later diende hij bij de S.S. maar, vertelt Martiken, hij was daar in opdracht van de verzetsbeweging als spion.

Hoe het ook zij, in 1943 had men hem in een Duits concentratiekamp kunnen aantreffen. Volgens zijn eigen verhaal was hij ter dood veroordeeld, omdat hij een stuk van een Duitse vesting in de lucht had laten vliegen. „Een jaar later", aldus Martiken, „ontsnapte ik uit het kamp, ging naar Frankrijk en werkte daar en in België met de verzetsbeweging samen". Hij ontkent, dat hij in 1945 te Wenen opdook en daar als Russische „volkscommissaris" grote hoeveelheden goud en juwelen „vorderde". Wel beweert hij in die tijd te Brussel te zijn geweest en daar door Paul-Henri Spaak te zijn geïntroduceerd bij een zekere graaf van Bever, die hem als zoon zou hebben geadopteerd. Hierdoor kreeg deze slanke, zwart harige nieuwbakken aristocraat, die vriendelijk lacht onder zijn zwarte elegante snorretje, connecties met de beste Belgische families.

„Een zeer rijke dame werd verliefd op mij", aldus deze moderne Casanova, wiens leven-nooit volgens eigen verhaal met gebroken vrouwenharten bezaaid schijnt te zijn.

Deze dame gaf mij een prachtige Ruicauto en veel geld en dollars. Ik was echter verliefd op haar 17-jarige dochter. Ik vloog en ben met haar, de dollars en een deel der familie-juwelen, in mijn auto naar Wenen gevlucht. Ik heb het meisje getrouwd. Zij is te Wenen onder de naam prinses De Montigny aan typhus gestorven en ik ben erfgenaam van de Belgische millioenen van haar vader".

Te Wenen werd Martiken in 1946 wegens afpersing en smaad tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Nauwelijks was hij uit de gevangenis, of hij vatte zijn oude „bezigheden" weer op. Hij wist in kringen van filmsterren, filmproducenten en rijke zakenlieden binnen te dringen en volgens de dagvaarding heeft hij vooral de laatsten voor grote bedragen bezwendeld.

Met zijn lijzige, geaffecteerde stem vertelde Martiken, dat hij viermaal officieel getrouwd is geweest. Terwijl de rechters ernstig piekerden over hetgeen zij nu van zijn verhaal moesten geloven of niet, keerde Martiken zich tot de perstribune en vroeg aan de daar aanwezige journalisten om honorarium, omdat hij hun zo'n „bijzonder interessant verhaal had opgeleverd". Of Martiken ook in Nederland aan het werk is geweest, wordt onderzocht.

WELKE IS UW KEUS? — L. D. Crusoe, Vice-President van de Ford Motor Maatschappij (staande), en Rendall A. Coman, klein en afwerkingsexpert beoordelen 65 miniatuurmodellen met de gebruikelijke gebrande lakafdekking. Hoewel deze miniatuurwagens geen modellen zijn van toekomstige Ford chassis, wordt uit deze groep de kleurselectie gemaakt, om ter uiteindelijke keuze toegepast te worden op levensgrote modellen.

De Reis Naar De Maan.

Wordt deze Jules Verne fantasie werkelijkheid?

Er wordt tegenwoordig ernst gemaakt met het voorbereiden van een tocht naar de maan. Vele der mannen die hun tijd en hun kennis aan dit probleem geven, zullen wellicht hun enthousiasme te danken hebben aan Jules Verne's beroemde boek „De Reis naar de Maan", dat zij in hun jongensjaren lazen. Zijn de fantasieën van Jules Verne niet stuk voor stuk werkelijkheid geworden? Waarom ook deze niet?

Toegegeven zij, dat de reis naar de maan moeilijker te verwezenlijken is dan de Nautilus of de vliegmachine?

De reisgelegenheid

Allereerst komt de vraag: welk vervoermiddel kan ons van dienst zijn? Om de aarde te verlaten moeten wij ons ontworstelen aan haar zwaartekracht. Jules Verne deed dit door zijn reizigers weg te schieten in een projectiel. Deze oplossing is onaanvaardbaar. Zelfs als een projectiel weggeschoten kon worden met de vereiste snelheid (wat niet kan, technisch gesproken) dan nog zouden de inzittenden door de schok verpletterd worden — geen mechanische schokbreker kan hen daartegen beschermen. De moeilijkheid ligt in het feit, dat het projectiel in een uitermate kort tijdsbestek zijn gehele snelheid moet krijgen. Maar waarom geen projectiel dat zichzelf voortdrijft door een betrekkelijk kleine, voor de mens te verdragen versnelling gedurende langer tijd op zich te laten werken? Hier ligt een mogelijkheid. Het beginsel van de V2 lost de moeilijkheden op. Helaas voorlopig alleen in beginsel:

want wanneer berekend wordt hoeveel brandstof zelfs in het meest gunstige geval voor de tocht nodig is, dan blijkt, dat het een zo groot bedrag is dat men niet ziet hoe het plan practisch te verwezenlijken is. Bovendien moet men voor de terugtocht en voor het landen op de aarde opnieuw gebruik kunnen maken van de „reactie-motoren" d.w.z. men moet grote voorraden brandstof meevoeren. Het ziet er nog niet hoopvol uit. Toch mogen wij niet zeggen, dat de tocht principieel onmogelijk is — zeker niet als wij ons tevreden zouden stellen met het doen landen van een onbemand projectiel op de maan als eerste stap. Laten wij aannemen dat de bezwaren overwonnen zijn, dan geldt de volgende vraag de reisroute.

De reisroute

Natuurlijk kiezen we de eenvoudigste. Deze bestaat daarin, dat wij het ruimteschip, nadat het eenmaal de nodige snelheid gekregen heeft, verder laten „free-wheelen" d.w.z. het door de gecombineerde aantrekkingskracht van maan en aarde laten „vallen" door de ruimte. De baan die het daarbij beschrijft, volgt uit het zogenaamde „drielichamenprobleem" — een der meest beroemde problemen uit de theoretische sterrenkunde. Reeds is berekend dat er meerdere oplossingen bestaan. Men kan de richting zo kiezen, dat het projectiel langs een kromme baan werkelijk op de maan valt; maar het is óók mogelijk een zodanige koers te sturen, dat het, na eenmaal rondom de maan gecirkeld te hebben, weer terugvalt naar de aarde.

De reis is zeker niet zonder gevaren! Wij willen heenstappen over de tamelijk grote versnelling waaraan de reizigers gedurende de eerste minuten blootgesteld zijn. Ook vermoeden wij dat het verblijf in een zwaartekrachtloze ruimte (immers gedurende het grootste deel van de tocht is de ruimte binnen het ruimteschip onttrokken aan de zwaartekracht) geen al te grote bezwaren met zich zal brengen — al zullen er vermakelijke situaties door kunnen ontstaan. Er bedreigden ons echter gevaren van buiten: de ultraviolette bestraling van het ongetemperde zonlicht en een botsing met een meteoor.

Tegen het eerste gevaar kunnen wij ons gemakkelijk wapenen, doordat het ultraviolette licht gemakkelijk geabsorbeerd kan worden door allerlei stoffen. Dikke glasruiten zullen afdoende bescherming bieden. Erger is een botsing met een meteoor. De meeste meteoren hebben wel is waar afmetingen van slechts enkele millimeters — maar er zijn óók grotere. Bovendien hebben deze lichaampjes alle snelheden van omtrent 60 km/sec. Een treffer betekent in het minst ernstige geval toch zeker een lek in de wand .... Maar de treffkans is niet al te groot, zodat wij ons er niet te veel zorgen over moeten maken.

Ondervindingen op de maan

Laten wij aannemen, dat de tocht gelukt is en dat wij bovendien een „maancostuum" bij ons hebben, dat ons in staat stelt na aankomst gedurende enige tijd het ruimteschip te verlaten. Welke impressies zullen dan wel het sterkst zijn? Zal de geringe zwaartekracht op de maan ons het meest boeien, waarbij wij het verschil tussen gewicht en massa aan den lijve zullen ondervinden? Of is het de absolute stilte die op de maan heerst door het ontbreken van een dampkring? Of bereidt de aanblik van de daghemel, die even donker en met sterren bezaaid als de nachthemel is, ons de grootste verrassing? Zullen wij misschien toch ontdekkingen doen waarvan wij thans geen vermoeden hebben? Heeft Pickering gelijk en heeft de maan een uiterst geringe atmosfeer? Zullen wij het raadsel van de „stralensystemen" rondom de berg Tycho oplossen? Het valt thans niet te zeggen. Zeker is, dat de reis naar de maan, ook al moge zij geen practisch nut hebben, wetenschappelijk van het grootste belang is.

Dr H. Rroot

EEN MAN VAN TSJANG KAI SJEK. — Dit is een soldaat, karakteristiek voor het Chinese Nationalisten leger op Formosa, dat thans ongeveer 400.000 man sterk is. Hoewel het vrijwel geen wapenen heeft, is het het grootste niet-communistische leger in het Verre Oosten.

IN HET KORT

Met ingang van Donderdag zal elke vergadering van het Westduitse parlement worden voorafgegaan door een godsdienstige bijeenkomst, waaraan de parlementsleden, de bodes en de journalisten kunnen deelnemen.

De Japanse regering had een prijsvraag uitgeschreven, waarbij men moest raden hoelang het zou duren voordat een telegram rondom de gehele wereld was gegaan. Vier en dertig Japanners rieden goed: 32 minuten en 30 sec. De prijs, 10.000 yen, werd bij loting toegewezen.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Zat er warmpjes in

— De heer N. Bessel in Zuid-Afrika bezat een oude matras, waarvan de vulling uit wol bestond. Hij stuurde deze wol naar veiling in East Londen (Z. Afrika) en ontving als opbrengst fl. 80.—.

Radar, portier van Amsterdam

— Op 1 November, de officiële verjaardag van het Noordzeekanaal en van IJmuiden, die dan beide 75 jaar oud worden, zal „de stad aan de zee" een radar-installatie voor haar havengebied rijk worden, waardoor de invalspoort van Amsterdam ook bij mist te benaderen is voor zeeschepen. Nu de Amsterdamse gemeenteraad een crediet beschikbaar heeft gesteld voor de bouw van deze havenradar, heeft een Nederlandse fabriek opdracht gekregen voor de bouw ervan, want de benodigde apparatuur is niet uit voorraad leverbaar als gevolg van de speciale eisen, die aan deze korte afstands-radar gesteld worden.

De radarinstallatie wordt op of bij de semaphore van IJmuiden gebouwd, waar dan ook de centrale post zal worden gevestigd. Het ligt voorts in de bedoeling de loodsen uit te rusten met walkie-takie's, opdat zij van het beloodste schip af voortdurend contact kunnen houden met de mensen achter het radarscherm en hun navigatie kunnen richten naar de commando's, die de centrale post geeft.

Kronkelpad van een geweer

— In de Boerenoorlog was Daniel Theron een „baas-verkenner", die tel'kens vriend en vijand verbaasde door zijn stoutmoedigheid. Hij was commandant van wat thans een „commandogroep" zou heten, een groep, die regelmatig achter de vijandelijke linies opereerde en wegen, bruggen en spoorlijnen vernielde. Daartoe behoorde ook de oud-Nederlander, Henri Slegtkamp, de „held van Spionkop".

Theron sneuvelde in een gevecht met de vijand op een „koppie" tussen Johannesburg en Pretoria. Zijn geweer werd buit gemaakt. Het belandde in het kantoor van de strafgevangenis in Dublin, waar het in 1916 bij de opstand veiligheidshalve werd weggenomen en sedertdien werd bewaard door de heer Hamilton P. Bell. Bij het bezoek van dr Dönges aan Ierland heeft deze het aan de Zuidafrikaanse minister van binnenlandse zaken overhandigd. Het is goed bewaard gebleven. Het koffieplaatje bevat nog de naam van Danie Theron. Dr Dönges heeft het geweer naar Zuid-Afrika mee teruggenomen.

Reserve-hart

— De Russische professor Waldimir Damichof, die er kort geleden in slaagde in het lichaam van een rat een tweede hart te plaatsen en het oorspronkelijke hart weg te nemen zodra het tweede begon te functioneren, heeft verklaard, dat het binnen afzienbare tijd mogelijk zal zijn een dergelijke operatie bij mensen te verrichten. Ook zou men andere organen op deze wijze kunnen vervangen.

Helderziende zag geen steen

— De Britse minister van binnenlandse zaken Chuter Ede, heeft Donderdag in het Lagerhuis medegedeeld, dat het optreden van de Nederlandse telepath Peter Hurkos bij het zoeken naar de uit de Westminster Abbey gestolen kroningssteen geen resultaten had opgeleverd, dat het de Britse belastingbetaler echter niets had gekost en dat Scotland Yard Hurkos niet naar Engeland had uitgenodigd, maar hem wel aanwijzingen had gegeven bij zijn pogingen.

"Vampier-meisje"

— Een 14-jarig „vampier-meisje", dat bekend heeft verzot te zijn op de smaak van mensenbloed, is door de politie opgesloten in Salvador, de hoofdstad van de Noordelijke Braziliaanse staat Bahia. Na een verhoor zeiden de autoriteiten dat het meisje op 7-jarige leeftijd door haar eigen vader was aangerand. Zij zouden een psychiatrische behandeling voor het meisje noodzakelijk achten. Het meisje wier naam niet bekend gemaakt is, zei in haar bekentenis aan de politie, dat zij door een vriendin in de plaats van haar inwoning in het binnenland van Bahia kennis had gemaakt met de gewoonte om bloed te zuigen.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

De herbergier spreekt de waarheid. De koning reist weken, soms maanden door het gehele land, te paard of per karos, hobbelt over de aarden landwegen, overnacht in allerlei herbergen en eenvoudige boerenwoningen terwijl de adellijke heren van zijn gevolg zich mon'gmaal behelpen met een paar harde stoelen om op te slapen. En zou hij, de zeeman Cassard, zich dan beklagen over de ongemakken, die de koning vanaf zijn vroegste jeugd verdragen heeft?

Hij ziet, dat in de stadjes, en dorpen en op het platteland, waar hij doortrekt veel armoe geleden wordt, en ook rouw om hen, die in de gruwelijke veldtochten van deze oorlog gebleven zijn. Op een avond maakt hij een praatje met een oude dorpspastoor. Hij heeft hem de weg gevraagd naar de naaste herberg, en als hij vertelt, dat hij van Nantes geboortig is, kijkt de grijze heroom verrast op.

„Een stadgenoot! Dan zijt ge dubbel welkom en blijft vannacht onder mijn dak. Hier is brood, hier een schapebout, hier is wijn. Eet, drink en vertel, wie ge zijt."

„Houd op! Een zoon van André, de stuwadoor?"

„Een kleinzoon. Mijn vader was Guillaume de koopman."

„Nu zijn we er. Met uw oom ben ik op het seminarie geweest. Vertel eens."

„Hij is nu pastoor en rector in St Laurent."

„Dan heeft hij het verder gebracht dan ik. Hij was ook al een bolleboos onder ons. En gij, vriend, hoe komt gij hier verzeild?"

„Ik ben zeeman, en ontving een oproep, een invitatie. Och, mijn handen zijn vet. Haalt u de brief maar uit mijn reistas. Dan weet u meer," zegt Cassard eenvoudig, kluivend aan zijn schapebout. Maar verkreuk de brief niet."

De priester leest met behulp van een oude loupe. Aandachtig en zwijgend leest hij, kijkt zijn gast onderzoekend aan, bergt het stuk behoedzaam in de bestofte reistas en zegt langzaam:

„Zó. — Dat is een grote eer, een bijzonder grote eer. Ik begrijp, gij hebt geluk gehad in uw kaperstochten."

„De Gazette schreef over mij." En met enkele woorden vertelt Cassard van zijn laatste verrichtingen, maar het hindert hem, te merken, dat hij hierdoor geen streepke in heerooms achting stijgt. Integendeel, er komt een smartelijke trek om zijn tandeloze mond. Hij spreekt over de oorlog als een nationale ramp, een Godsoordeel.

Hij gaat even naar een klein vertrek, komt terug met een verfrommeld, blijkbaar stukgelezen boekje, en zegt, terwijl hij bladert en iets zoekt: „Gij zijt moedig... Gij dient op uw wijze ons geliefd Frankrijk en onze geëerbiedigde koning. Wat dunkt u van deze man, die de moed heeft, dit aan de koning te schrijven. Lees hier."

En met de rand van zijn loupe wijst hij een gedeelte op het bladzijde aan.

Cassard leest: „Sire, uw koningschap staat wankelend op de ruïnes der grondslagen van het rijk. Uw onderdanen, die gij als uw kinderen moet beminnen, sterven van honger. De akkers liggen voor een groot gedeelte braak. De steden lijden gebrek. De nijverheid kwijnt. Heel Frankrijk is een groot hospitaal geworden. Hoop op een betere toekomst is niet te vinden."

Verontwaardigd zegt Cassard: „Een schande! Is dit alles 's konings of 's vijands schuld? Wie is die laffe scribent?" Hij leest op het titelblad: „Fénelon. Wie is die Fénelon?"

„Een trouw, bezadigd — hoort u het, mijnheer Cassard? — een bezadigd bisschop, opvoeder en leermeester van 's konings kleinzoon, de dauphin, de jonge hertog van Bourgogne. Noemt u zo iemand nu nog laf, of moedig?"

„Wat heeft het land aan zulke Jeremia's! Een fraai leermeester van een troonopvolger, moet ik zeggen! Ik zou hem —"

„Zijn congé geven. Precies, dat heeft hij ook al lang. Hij is naar zijn bisdom verbannen."

„Veel te edelmoedig van de koning. Zegt u maar eens, wat de koning moet doen."

„Zo spoedig mogelijk vrede sluiten. Frankrijks grondgebied wordt niet bedreigd".

„Wel zijn eer! 's Konings eer! Is dat niet genoeg?"

„Het geluk, de vrede, de welvaart der onderdanen mag nooit ten offer gebracht worden aan dynastieke eer. Frankrijk verbloedt en bidt om vrede."

's Morgens reist hij door. Enige dagen later ziet hij vanaf de heuvels de Seine en de kerktorens van Parijs, de hoofdstad des rijks. Daar zijn de departementen des konings en bij één daarvan meldt hij zich aan.

Hij is al lang niet meer blij te moe, hij is alleen nog maar moe, doodop. Parijs te vinden heeft hem meer moeite gekost dan Martinique met zijn Lauriertje uit de Antillen te pikken. En deze doolhoven van bureau's vol pennelikkers achter stapels paperassen, al die gewichtige ambtenaren benauwen hem, maken hem van streek. Hij is niet bang uitgevallen, dat heeft dit Bretonse hart toch wel bewezen.

Maar hier is hij bang, en hij weet niet waarom. Hier wordt dus het land geregeerd, de belasting geregeld. Hier in deze mallemolen worden leger en marine geadministreerd. Hier komen de draden van het hele rijk bij elkaar. Het is om te duizelen.

Cassard moet twee dagen wachten. Wat duren die lang in Parijs, waar hij vreest te verdwalen en beroofd te worden door de ongure rabauwen der achterbuurten. In zekere zin is hij dan ook voor het eerst opgelucht, wanneer hij in een karos met een ordonnans-officier naar Versailles rijdt. Onderweg instrueert de officier hem, hoe zich tegenover de koning te gedragen.

Eindelijk de geweldige hekken, de oprijweg, de gebouwen. De trappen, de trappen, een wachtkamer. Beelden, schilderijen. En stilte.

Een wenk. Een marmeren gang, een lijfwacht in de houding. Een deur. En vertrek. Een klein haardvuur. — De koning. Dit is de koning, oud, recht en statig. En zie, hoe vriendelijk is hij, toetredend op de buigende zeeman.

„Mijnheer, ik heb veel over u gehoord, en ben daar zeer tevreden over. In mijn marine heb ik iemand van uw kwaliteiten nodig. Daarom heb ik u benoemd tot luitenant ter zee eerste klasse. Tevens schenk ik u ter erkenning uwer diensten een gratificatie van 2000 francs".

„Sire, het is uw dienaar een grote eer, waarvoor ik uwe majesteit dank. Ik hoop tot tevredenheid van uwe majesteit deze rang waardig te vervullen."

„Hiervan ben ik overtuigd, mijnheer. Ik wens u goede reis."

De audiëntie is geëindigd.

VI GELD EN GRAAN VOOR FRANKRIJK

Hoe eenvoudig was alles geweest! En daar had hij nu zo tegenop gezien.

Arme, oude koning! De goedheid zelf, de rechtvaardigheid zelf. En wanneer er onrecht in het land geschiedde, dat onbegrijpelijk was, dan was het niet 's konings schuld, maar de zonde der bureau-heren en allerlei corrupte klieken. Dat stond voor de zeeman vast. De koning moest een goed, gevoelig mens zijn.

Het was er koud in die grot kamer. Die smeulende haard ko het vertrek onmogelijk verwa men. Wat moest het zijn voo hem, wanneer hij week aan wee de allerslechtste berichten on ving van de slagvelden in Italië Spanje, Duitsland, België! Wel een geestkracht en taaiheid on ploóide hij nog op zijn oude da Zeventig jaar! Na een glorierijk regering van bijna een hal eeuw.

Die gratificatie was een niet versmaden douceur, op zijn min een royale vergoeding van zij niet malse reiskosten. Maar d rang, hoe eervol voor een bu gerzeeman! De adellijke prof keprikken zouden wel rood aa lopen van jaloezie. Wat zou h der er van opkijken! Jamme dat hij niet even naar Nante kon om het bedenkelijke gezich van José te zien. Die had liev gehad, dat hij schipper geble ven was. Misschien was ze ban dat zijn hogere positie bij de m rine een belemmering te mee zou vormen om met haar trouwen. Het was duidelijk, te duidelijk, dat zij hem ze genegen was en op één woor van hem wachtte. Maar hij ha zich niets te verwijten. Hij ha haar open gezegd, dat hij met d zeedienst getrouwd was. De zo over is vroow kon hij er nie bij hebben. Hij was immers nooit thuis.

Indrukken uit de eeuwige stad

Van een receptie en een audientie.

De oproep van de Paus, om zoveel mogelijk in Rome het Heilig Jaar te komen vieren, is over de gehele wereld met een geweldig enthousiasme beantwoord. Vooral de grote feestdagen herinneren aan het Pinksterwonder, toen in Jerusalem alle talen werden gesproken en alle naties der toen bekende wereld vertegenwoordigd waren.

Onder de machtige gewelven van de Sint Pieter bewegen zich soms Negers tussen Chinezen, Japanners, Javanen, Arabieren, Indiërs, Amerikanen, Europeanen en alle denkbare nationalisten. Ze luisteren daar naar de stem van Petrus, sprekend door zijn Opvolger, en velen horen in hun eigen taal de grootheden van God verkondigen.

De Paus zou een speciale audiëntie houden voor de Afrikaanse bedevaartgangers. Aan het hoofd de zwarte inlandse bisschop, door Pius XII in 1939 zelf gewijd, Mgr. Dr. Kiwanuka, vijf en dertig missiebisschoppen, acht inlandse zusters, onder wie twee algemene oversten van inlandse congregaties, ruim twintig stamhoofden, en verder inlandse priesters, zakenlieden, onderwijzers, verpleegsters, enz. zelfs is er een Protestants stamhoofd die ook de Paus wilde zien, en daar zeker recht op had, vanwege zijn grote verdiensten voor het katholiek onderwijs in zijn gebied. Ook was er de mohammedaanse voorzitter van de Wetgevende Vergadering in Karthoum; en niet te vergeten de vele joden.

Het was een zacht gegons van stemmen in de grote Scala Clementina, waar de wachtenden in enigszins zenuwachtige stemming het grote moment verbeidden, waarop de Paus zou verschijnen. Lang hoefden ze niet te wachten, en toen de deuren opengingen en de witte gestalte van de algemene Vader verscheen, werd Hij door een kletterend handgeklap verwelkomd. Kreten in alle Afrikaanse talen weerkaatsten tegen de wanden. Honderden glanzende ogen bleven gericht op de vriendelijk wuivend witte Man, die zich naar zijn troonzetel begaf, om daar een korte rede uit te spreken. Wel kort, maar vol ontroering en liefde, dank en welwillendheid. In het Frans en Engels sprak de Paus, zodat de meeste aanwezigen. Hem konden verstaan, krachtig, opwekkend, ozo welsprekend:

De Afrikaners hoorden dat de Algemene Vader der Christenheid blij was om hun komst en hun spontane bewijzen van aanhankelijkheid; blij, omdat zij de kinderen waren van de geliefde Kerk in Afrika, waar het geloof zo weinig bloeit, waar de Missies zo heerlijk groeien, en waarvan de aanwezigen in hun grote verscheidenheid, zowel priesters als leken, de levende bewijzen waren.

Na zijn rede gaf de Paus hun allen zijn apostolische zegen, en toen Hij daarna van zijn troon afdaalde, ontstond er een gedrang zoals de Edelgarde nog niet had meegemaakt, en die de hoge bewakers wel even benauwde. Iedereen wilde de H. Vader de hand kussen, en tevens de meegebrachte geschenken aanbieden. Alles echt Afrikaans; dingen uit hun eigen land, door hun eigen handen gemaakt: lederwaren, slangenhuiden, vlechtwerk, kruisbeelden, smeedwerk, ook een monstrans in Afrikaanse stijl; en zij die niet in de voorste rijen konden komen reikten hun gaven aan over de hoofden dergenen die gelukkiger waren dan zij. De Paus bekeek alles, bewonderde, prees en dankte.

Maar toen gebeurde er iets wat niemand verwacht had: opeens stond de H. Vader daar rechtop met in de linkerhand een sierlijk bewerkt schild, en in de rechterhand een speer ....

Dat was de kinderen der binnenlanden uit het hart gegrepen. Zó kenden zij hun Opperhoofden. Zó, met schild en speer. En nu stond daar hèt Opperhoofd het Opperhoofd der Kerk, slank en rijzig, uitgerust als de grote Hoofdman, van de grote stam der Christenheid. Met moeite kon de Edelgarde het cordon handhaven ...... Wie weet waartoe de losgebroken jubel der pelgrims nog zou komen.

Het was een ogenblik van overweldigende schoonheid.

Naar „De Linie".

GEEN TEDDY-BEER IS ZO'N LIEVE BEER — als deze twee berenbaby's, die enkele maanden geleden in de Diergaarde te Kopenhagen geboren werden, en die voor het eerst in de vrije lucht kwamen. Hun moeder heet Musso, maar zij hebben nog geen naam, wat hun overigens niet veel hoofdbrekens schijnt te kosten.

Wij zullen een tehuis bouwen

Mede Surinamers !

Vandaag is voor ons op Curaçao een grote dag, wij gaan n.l. op deze dag de eerste steen leggen, voor een thuis. Lang hebben wij er over geredeneerd en er zelfs over getwist, tot eindelijk dit alles moest plaats maken voor het Surinaamse „IK".

Wij alleen weten, wat dit voor ons betekent.

„Wij zullen een eigen tehuis moeten bouwen" is de spreuk van iedere Surinamer op Curaçao gedurende de nu ruim tien jaren, dat wij onder het vaan staan van algemene Surinaamse Vereniging, „Justitia Pietas Fides". In een begınne was het verlangen naar een eigen tehuis niet dorstig, maar naar de jaren verstreken en wij ons als vreemden gingen voelen in een gehuurd gebouw, steeg ook het verlangen naar een eigen tehuis naar een eigen dak boven het hoofd te hebben.

Een tehuis, waarin wij allen te samen kunnen komen in intieme kring om onze problemen, de Surinaamse problemen, te kunnen bespreken.

Wij hebben vele tegenslagen ondervonden, maar het Surinaamse ... gaat daarmee niet verloren en dat heeft gemaakt dat wij vandaag de eerste steen kunnen leggen voor een tehuis. Wij moeten niet meer afwachten wat er gaat gebeuren, want nu is inderdaad de tijd aangebroken, waarin wij ons Surinamers zijn in feiten kunnen tonen om daadwerkelijk mede te helpen aan de bouw van ons eigen tehuis. Afwachten heeft nog nooit iemand nader tot de verwezenlijking van een doel gebracht en met dit voor ogen, moeten wij niet meer wachten.

Wij moeten niet wachten totdat men ons de stenen aanreikt, daar wij die zelf zullen en moeten aandragen. Met zelfvertrouwen en moed en blijheid moeten wij de handen aan de ploeg slaan, daar dit de pijlers zijn, waarop wij ons tehuis moeten bouwen.

Het zijn de pijlers, waarop elk goed bouwwerk moet rusten. De eerste steenlegging van een eigen clubgebouw spreekt van een wakker besluit van het J.P. F.-bestuur en met vertrouwen gaan wij de toekomst in, die veel belooft. De stichting van dit gebouw is daarnevens de afspiegeling van de goede geest en aanhankelijkheid van de Surinamers.

Ik persoonlijk twijfel niet aan het voltooien van ons club-gebouw, maar dan moeten wij allen de handen aan de ploeg slaan.

Laten wij nu dit onwrikbaar doel voor ogen houden: „Wij zullen ons eigen tehuis bouwen want niets is de man onmogelijk die wil"

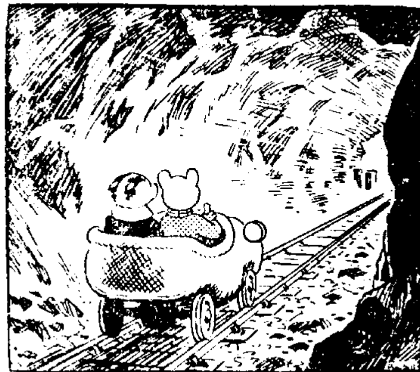
W.M. van Rijn.

NIEUWSKRUIMELS

Denemarken heeft te lijden van een konijnenplaag en heeft de Britse autoriteiten in Duitsland voorlopig verzocht de bepalingen betreffende het verbod van het gebruik van jachtgeweren door Duitsers te verzachten, zodat de konijnen van Duitsland uit de grens overkomen.

— De 35-jarige hertogin van Valencia, een bekende koningsgezinde aristocrate, is door een Madrileense krijgsraad vrijgesproken van de beschuldiging, dat zij in het verborgen geheime propaganda tegen generaal Franco voert. De hertogin voert reeds verscheidene jaren actie tegen Franco's regering.

Geheimen der Zeebodem

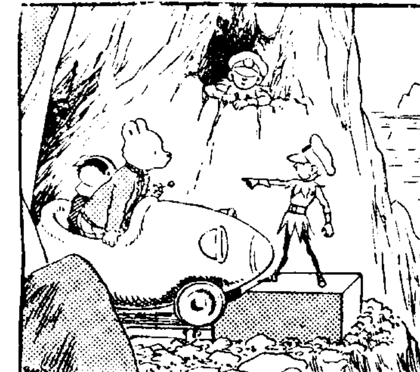
21 Ze volgen een lange rechte baan en al heel gauw weet Rupert hoe hij de kruk hanteren moet. In volle vaart rijden ze verder in de hoop spoedig het Elfenkasteel te zullen ontdekken.

Hun geduld wordt evenwel erg op de proef gesteld, want hoe ze ook turen: van een kasteel is niets te zien. Ze beginnen er aan te twijfelen of ze wel de juiste weg volgen.

Hadden ze misschien een zijweg moeten inslaan? Of hadden ze al eerder moeten uitstappen?

't Zijn vragen, die ze niet kunnen beantwoorden en 't is voor hen dan ook een hele opluchting als ze eindelijk in de verte 'n lichtstreep zien.

Van de mist hebben ze nu ook niet zoveel last meer, want ze naderen het einde van de tunnel.

22 Eindelijk zullen ze dan hun doel bereiken.

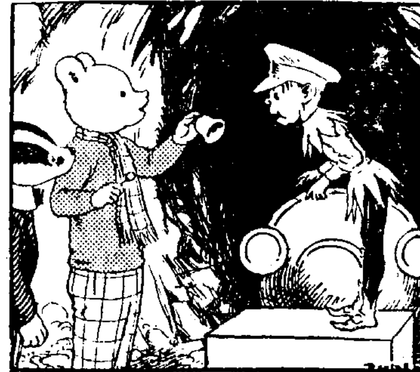
Tenminste, dat denken ze maar want nu wacht hun een nog grotere verrassing.

Vlak voor dat ze ook maar iets kunnen doen, glijdt het karretje schuin naar beneden en rijdt tegen een rechthoekige steen aan, waardoor het stil blijft staan. Nu ze om zich heen kijken, komen ze tot de ontdekking, dat ze dwars door een berg gegaan zijn en nu aan de rand van een afgrond staan.

Wat nu te doen? Doch tijd om er over na te denken, krijgen ze niet, want plotseling staat er een andere elf op de steen voor hen.

Hij heeft een conducteurspet op en oei, wat kijkt hij streng.

„Wie zijn jullie? Wat doen jullie op onze geheime spoorweg? Wij laten hier geen vreemdelingen door!" horen ze hem zeggen.

23 Het is voorwaar geen aangename ontmoeting.

Het is werkelijk geen prettige ontvangst" denkt Rupert, maar hij laat zich niet van de wijs brengen en geeft vlug zijn boodschap af.

Hij vertelt van de mist in het Notenbos, van de zes elfen, die hulp nodig hebben en dat hij nu op weg is naar het Elfenkasteel om hulp te halen. Met stijgende verbazing heeft de elf staan luisteren. Nadat Rupert hem ook nog de Elfenbel en het insigne heeft laten zien, is hij er van overtuigd, dat Rupert de waarheid spreekt, zodat de harde uitdrukking op zijn gezicht plaats maakt voor een vriendelijke glimlach.

Het is een vreemde geschiedenis", zegt hij dan, maar jullie zijn erg dapper en het is mijn plicht jullie te helpen. Volg me!"

24 De elfenwachter gaat hen voor langs een steil rotspad en na een vermoeiende tocht zie ze heel in de verte de torens van een kasteel, maar voor de rest een eindeloze mist.

„Dat is ons kasteel", zegt de elfenwachter, het wordt altijd door de mist gecamoufleerd, zodat niemand dan wij de weg er heen kan vinden. Maar voor jou zal het niet moeilijk zijn, je hebt immers een Elfenbel". „Wat wil je daarmee zeggen?" vraagt Rupert verwonderd. „Hoe zou deze bel me kunnen helpen?"

„O het is gemakkelijk", zegt de elf, „Ga dapper door de mist en volg de echo."

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

„De dobbelstenen zijn erger dan dieven", zei hij onverbloemd. „Als je echter je geld bij mij zoekt, dan vergis je je: je weet van vroeger, dat ik bij het spel nooit geluk heb. Je daalders hebben de schele Lorenz en Büchsensepp met elkaar gedeeld. Ik heb echt medelijden met je, maar helpen kan ik je niet. Als je me op mijn hoofd zet, valt er toch nog geen daalder uit mijn zak. Vraag aan de waard, hoe lang ik hem reeds mijn logies schuldig ben! Maar zag ik je gisteren niet bij een statigen man in een ruime mantel, die wel de eerlijkheid en welgesteldheid in persoon leek? Misschien kan die je helpen".

Zou Kunz naar Amberg gaan en hem het sprookje van het gestolen geld wijsmaken? Deze zou hem niet geloven, evenmin als Riemleder hem geloofd had. De linnenkoopman had bij alle vriendelijkheid toch steeds het heimelijke wantrouwen laten doorschemeren, dat de eenzame gezeten burger gevoelt voor wie als Kunz een vagebondenjeugd achter zich hadden. Had niet de ijver voor de vernieuwing van het geloof en het streven om aanhangers te winnen voor de predikanten de beide mannen samengebracht, dan had Amberg wel nooit zich verwaardigd met de schrijver omgang te houden. Hoe dikwijls had Epplein hem gehaat, als de andere er op bluftte, dat de zon in elke naad van zijn huis en over zijn leven mocht schijnen en dat er geen dag of geen daad in zijn leven was, waarin hij zich niet dezelfde gerechten, eerlijke man getoond had, die hij nu was.

Ja, Epplein haatte hem en haatte hem elk uur meer. Nu reed Amberg, geleid en omgeven door al zijn welgesteldheid en rechtschapenheid door de Ulmerpoort de stad uit naar Geislingen en dan naar Wiesensteig met gevulde koffer en gevulde beurs en hij — Kunz Epplein — wat moest hij beginnen?

„Schrijver" de paarden zijn gezadeld. Gaat ge op weg?" Reeds voor de derde keer stak Mattheus de knecht, zijn rood hoofd door de kamerdeur.

„Ja, we rijden".

Ze namen hun weg over de hoogte. Donkere Novemberenevels omhulden de blauwe krans der Alpen aan de horizon en donkere gedachten benevelden het verstand van den schrijver. Hij reed zijn paard voort, dat Mattheus hem nauwelijks kon bijhouden, uren lang met een korte middagrust.

Eindelijk hadden ze het gebied van Ulm achter zich en betraden weer op Helfensteinsen grond. Daarboven lag de burcht Berneck, waar de Züllnhardts woonden, beneden in het dal het Kerspel Deggingen. Op een eenzame hoeve, waarin een pachter der Helfensteiners woonde, namen de ruiters rust, maar slechts voor enige ogenblikken staande gebruikte Epplein het maal, dat men aanbood in ongeduldige haast wilde hij maar verder. De Novemberdagen zijn heel kort en de bossen op Drackenstein dicht en onveilig.

Daarom ging het in gestrekte draf verder tot daar; waar bij de Ezelshoeve de wegen elkaar kruisen. Hier hield Epplein zijn paard stil en wendde zich tot zijn begeleider. De rode Mattheus was een stoutmoedige kerel, die niet bang voor was om huid en leven te wagen. In zijn jonge jaren had hij dienst genomen en daarna op eigen gelegenheid door het land gezworven; niemand wist, hoe en waar, tot de ellende hem in het Geitendal teruggevoerd had. Hierin was hij hem, die nu zo dringend tot hem sprak, gelijk. In zijn binnenste scheen echter nog iets te leven, wat in de andere reeds dood was. Want met somber gelaat en onder herhaald hoofdschudden luisterde de knecht naar de woorden van Epplein, ja, hij deed zelfs een poging langs deze heen weg te galopperen. De schrijver versperde hem echter de weg en liet dreigend de haan van zijn pistool klikken, dat hij bij de aanvang van zijn gesprek gereed hield. Van toen af had de verleider gewonnen spel.

Voorzichtig reden nu de twee tussen spookachtig witte beukenstammen, langs het Ezelspad het dal in. De duisternis was ingevallen. Diepe stilte heerste in het rond: geen mens was er wijd en zijd op de weg te zien. Een nachtvogel vloog met een akelig gekras over de kronen der bomen heen. In het struikgewas ritselde het dorre loof onder de vlugge hoeven van het opgeschrikt wild. Langzamerhand daalde het pad naar het dal. Rechts blonken zwakke lichtjes; daar lag aan de oevers der Fils het dorpje Mühlhausen. Links verhief zich in de verte eenzaam de verlaten kerk. Maria Dozburg.

Op de witschemerende landweg, die van Mühlhausen met vele bochten naar Wiesensteig voert, was niets te zien. Achter de grote linde, die op de hoge kant van de weg stond, hielden Epplein met de knecht hun paarden in en wachten ....

Een uur later spoedden ze zich weer tegen de helling op terwijl ze hun moede dieren bij de teugel voerden. Hijgend, met zweet overdekt, bereikten ze de hoogte. Daar sprongen ze op de paarden en stormden in razende vaart voorwaarts. Nog vroeg genoeg reden ze wat later door de Laichinger poort Wiesensteig binnen.

In slechts enkel ogenblikken waren deze herinneringen aan Eppleins geest voorbij getrokken. Zó levendig en duidelijk, dat hij meende, alles nog eens te doorleven .... Waarom ook was hem deze Riemleder in de weg gekomen. Waarom?

„Schrijver, de voogd laat u zeggen dat hij u bij de poort verwacht".

In de open deur der kanselarij stond Matthijs de knecht, die deze boodschap bracht. Met grote, strakke ogen keek hij naar Kunz, die aan de tafel achter boeken en papieren zat; en toen hun blikken elkaar kruisten, toen wist Kunz Epplein, dat hij op aarde geen rustig ogenblik meer zou hebben, en dat deze wetende ogen hem vervolgen zouden tot in de dood ....

De haas en de egel

Deze geschiedenis ziet er leugenachtig uit, jongens en meisjes, en toch is ze waar; want mijn grootvader, van wie ik ze gehoord heb, zei altijd, als hij ze vertelde, — en hij vertelde ze graag —: „Toch moet ze waar gebeurd zijn. Hoe kon men ze anders vertellen?"

Nu, zo vertelde hij:

Het was op een Zondagmorgen, de oogsttijd. De zon hing heerlijk aan de hemel; de morgenwind waaide warm over de stoppels; de leeuwerikken zongen in de lucht; en de mensen gingen in hun Zondagspak naar de kerk.

En alle schepselen waren vergenoegd, en de egel ook. Maar de egel stond voor zijn deur met de armen overeen. Hij keek naar de morgenwind, en neuriede een liedje voor zich zelf zo goed of zo slecht, als een egel zingen kan, op een zoete Zondagmorgen.

Terwijl hij zo halfluid voor zich zelf zong, kreeg hij op eens de gedachte, naar zijn veld te wandelen, terwijl zijn vrouw de kinderen waste en aankleedde, om te zien, hoe de mais stond.

De mais stond dicht bij zijn huis, en hij placht er van te eten met zijn familie. Daarom noemde hij ze zijn eigendom.

Zo gezegd, zo gedaan. De egel trok de deur achter zich toe, en sloeg de weg in naar het veld.

Hij was nog niet ver van huis, en ging juist de cadushi voorbij, die voor het veld stond, toen hij de haas tegenkwam, die met hetzelfde doel was uitgegaan, namelijk om zijn boontjes te gaan bekijken.

Toen de egel de haas in het zicht kreeg, wenste hij hem vriendelijk goede morgen.

Maar de haas, die op zijn manier een grote mijnheer was, en schrikkelijk hovaardig, groette hem niet terug. Integendeel, hij zeide op honende toon tot de egel:

„Hoe komt het, dat jij al zo vroeg het veld afloopt?"

„Ik ben op wandel", zei de egel.

„Op wandel!" lachte de haas; „mij dunkt, dat jij je benen wel voor iets beters kunt gebruiken".

Dit antwoord maakte de egel geweldig kwaad. Hij kon alles verdragen, behalve iets tegen zijn benen, juist omdat ze van nature scheef waren.

„Jij denkt zeker", zei hij, „dat jij met je benen meer kunt uitrichten dan ik?"

„Ja, dat denk ik", zei de haas.

„Dat staat nog te bezien!" meende de egel. „Ik wed, als we samen kampen, dat ik nog gauwer loop dan jij!"

„Jij met je kromme benen?" vroeg de haas. „Dat is zeker een grap? Maar ik heb er niets tegen; als jij zo grote lust hebt. Wat wedt jij?"

„Een gouden Napoleon en een fles brandewijn", antwoordde de egel.

„Aangenomen!" sprak de haas. „Top! En laat ons maar dadelijk beginnen!"

„Neen, zo haastig is het niet!" meende de egel. „Ik ben nog nuchter; eerst moet ik naar huis een stukje gaan eten. Binnen een half uurtje ben ik hier terug".

En de egel ging, want de haas vondt het goed. Onderweg dacht de egel in zich zelf: „De haas vertrouwt op zijn lange benen, maar ik zal hem wel krijgen! Hij is een fijne mijnheer, maar toch een domme kerel; en betalen zal hij toch!"

Toen de egel thuis kwam, sprak hij tot zijn vrouw: „Vrouw, kleed je gauw aan; je moet mee met mij naar het veld".

„Wat is er te doen?" vroeg zijn vrouw.

„Ik heb een weddenschap met de haas aangegaan voor een gouden Napoleon en een fles brandewijn, dat ik het gauwste zal lopen; en jij moet er bij zijn".

„Och! hemelse kinderen! man!" riep de vrouw uit. „Ben je niet wijs? Ben je je verstand helemaal kwijt? Hoe kun jij met de haas wedlopen?"

„Houd je snuit, wijf!" zei de egel. „Dat zijn mijn zaken: bemoei je niet met wat wat de mannen doen. Mars! kleed je aan, en kom met mij mee!"

Wat moest de egelvrouw doen? Ze moest wel mee, of ze wilde of niet.

Toen ze samen onderweg waren, sprak de egel tot zijn vrouw: „Let nu goed op wat ik zeg. Zie je daar die lange streep grond? Daar zullen wij lopen. De haas loopt in één voortje, en ik in het ander; en wij beginnen van boven aan. Nu heb je niets anders te doen dan je hier, onder aan in de voor te gaan staan; en als de haas van de andere kant aankomt, roept je: „Hier ben ik al!"

Ondertussen waren ze bij het veld. De egel wees zijn vrouw haar plaats en ging de akker op. De haas stond al te wachten.

„Mogen wij beginnen?" vroeg hij.

„Ja", zeide de egel.

„Dan vooruit!"

En elk plaatste zich in zijn voor.

De haas telde: „Een! twee! drie! ......" En als de wind stormde hij het veld af.

De egel liep maar drie stapjes en bukte dan op zijn buik in de voor neer, waar hij rustig bleef zitten.

Toen de haas in volle ren aan het einde van het veld kwam, riep de egelvrouw hem toe: „Hier ben ik al!"

De haas was erg verwonderd. Hij wist niet beter, of het was de egel zelf, die hem dat toeriep. Want de vrouw leek sprekend op haar man.

De haas dacht: „Daar zit iets achter". Hij riep: „Opnieuw lopen!" En weer stormde hij als een hazenwind, dat hem de oren langs zijn ribben flapten.

Maar de egelvrouw bleef stilletjes zitten.

Toen de haas aan het andere einde kwam, riep de egel hem toe: „Hier ben ik al!"

De haas, buiten zich zelf van woede, riep: „Opnieuw lopen!"

„Mij goed!" antwoordde de egel. „Zo dikwijls als je maar wilt"

Zo liep de haas nog 73 maal, en de egel hield het uit tot het einde toe. Iedere keer als de haas beneden of boven aankwam, zei de egel of zijn vrouw: „Hier ben ik al!"

Maar de 74ste keer kwam de haas niet tot het einde. In het midden van de akker stortte hij neer en het bloed spoot hem uit de keel: hij was dood.

De egel nam zijn gewonnen Napoleon en de fles brandewijn, riep zijn vrouw uit de voor en beiden gingen verheugd naar huis, en als ze niet gestorven zijn, dan leven ze nog.

Het "Kleintje Koffie" maakt Brazilie groter.

Getulio Vargas wordt president van een land met onbegrensde mogelijkheden.

Het dagblad „Trouw" schrijft onder de titels „Braziliës eco nomie versterkt door hoge koffieprijzen", „Industriële ontplooing wordt krachtig bevorderd":

„Terwijl vrijwel alle huisvrouwen ter wereld zuchten over de hoge koffie-prijzen, verheugt de Braziliaanse koffieplanter zich over de opbrengst, welke zijn product op de wereldmarkt maakt. De stijging van de koffie-prijzen, die al sinds 1949 aan de gang is, heeft er belangrijk toe bijgedragen de Braziliaanse economie te versterken. Verwacht wordt, dat de koffie-export in 1950 een opbrengst te zien zal geven, die hoger is dan ooit is voorgekomen.

Het land is er in economisch opzicht veel beter aan toe dan in de jaren, toen grote hoeveelheden koffie in zee moesten worden geworpen of verbrand om een redelijke opbrengst voor het product te verzekeren.

Het eerste halfjaar van 1950 heeft zich gekenmerkt door een buitengewone economische activiteit. De oogsten waren over het algemeen goed en de uitbreiding in de industriële sector maakte voortgang. Hoewel de inflationistische beweging nog niet geheel tot stilstand is gebracht, ziet het er naar uit, dat binnen afzienbare tijd een zeker evenwicht zal worden bereikt. Voor 1950 wordt slechts een betrekkelijk klein deficit op de begroting verwacht.

Het uitblijven van ernstige arbeidsmoeilijkheden kenmerkt de betrekkelijk welvarende toestand van het land. De stijging van de kosten van levensonderhoud werd vlot gevolgd door een verhoging van de lonen.

Omstreeks het midden van het jaar zag het er reeds naar uit, dat de dollarkloof spoedig zou worden overbrugd. Door de hoge koffieprijzen worden grotere dollar ontvangsten geboekt dan voorheen.

Bovendien is tengevolge van de overheidsvoorschriften een verschuiving in de buitenlandse handel teweeggebracht. Het deficit op de betalingsbalans met verschillende landen, die de voornaamste leveranciers van Brazilië zijn, kon daardoor tot hanteerbare proporties worden teruggebracht.

De economische ontplooiing werd bevorderd door leningen van de Export-Importbank en van de Internationale Bank voor Herstel en Wederopbouw. In totaal werd van deze instellingen binnen 1 jaar $ 126 millioen ontvangen. Het grootste gedeelte van dit geld werd besteed voor de bouw van electrische centrales en voor de bevordering van het vervoerswezen.

Daar werd ingezien, dat door de geringe krachtopwekking en het gebrekkige transportapparaat de economische vooruitgang werd geremd, heeft het Braziliaanse congres aan het begin van het jaar een 5 jaren plan aangenomen. Het plan voorziet in een grootscheepse ontwikkeling op genoemde gebieden. Daarvoor is een bedrag van 21.3 milliard cruzeiros uitgetrokken.

Op ander gebied wordt evenmin stilgezeten. De industriële productie is, naar de handelsattaché van de Amerikaanse ambassade te Rio de Janeiro kortgeleden aan „Foreign Commerce weekly" rapporteerde, toegenomen. De importcontrole stimuleerde de productie van een groot aantal gebruiksgoederen, inzonderheid van huishoudelijke artikelen, radio toestellen, keukengerei, electromotoren, auto accessoires en talrijke andere goederen, die vroeger werden geïmporteerd. De bouw van radiotoestellen bijv. steeg met ongeveer 40%. De staalproductie werd met omstreeks 1 3 verhoogd. De industriële uitbreiding werd evenwel geremd door het te kort aan electrische stroom.

De import en export restricties leverden voor de industrie ook grote moeilijkheden op voor zover het grondstoffen en half fabricaten betrof. Het gevolg was, dat op de voorraden moest worden geteerd.

Textiel Industrie

In sommige sectoren van de textiel industrie viel een overproductie te constateren tengevolge van de afneming van de export van manufacturen. In verband daarmede werd de productie van goedkopere soorten beperkt. Daarentegen was de productie van rayon voor automobielbanden nog niet groot genoeg om in de behoeften van de binnenlandse bandenindustrie te voorzien. De productie van katoenen en wollen garens alsook van rayon garens en stapelvezels bleef op een hoog niveau gehandhaafd. Daarentegen was de productie van rayonweefsels groter dan de vraag. Enige vooruitgang werd geboekt bij de uitvoering van de plannen tot modernisering van de katoenweverijen. De moeilijkheden bij de export van textielwaren hebben de binnenlandse producenten doen inzien, dat het noodzakelijk is de verouderde machines te vervangen en de productiemethode te moderniseren.

Huiden nemen een belangrijke plaats in onder de Braziliaanse exportproducten. In de eerste helft van 1950 bleef de huidenproductie echter beneden het normale niveau, voornamelijk tengevolge van het kleiner aantal geslachte runderen. De export markt voor frigorificohuiden bleef vast. Engeland, Tsjechoslowakije en Polen waren de voornaamste afnemers. Het grootste deel van de export transacties in huiden kwam tot stand bij ruil overeenkomsten. De leerproductie was buitengewoon laag. De verkopen waren moeilijk tot stand te brengen.

Onder de kleinere schoenfabrikanten kwamen talrijke faillissementen voor. In het 2e kwartaal is echter een verbetering ingetreden.

De schoenproductie in de eerste helft van het jaar werd geraamd op 23.6 millioen paren, hetgeen ongeveer 5% meer is dan in dezelfde periode van verleden jaar.

Hout exporten

Tengevolge van een toeneming van de beschikbare houtvoorraden is door de overheidsinstanties toestemming verleend voor het tot standbrengen van ruil transacties, krachtens welke gezaagd hout kan worden geruild voor koelkasten voor de huishouding. Later werden enkele harde houtsoorten op de lijst van goederen, die mogen worden aangewend voor ruiltransacties, opgenomen. Verscheidene van deze overeenkomsten kwamen tot stand. Met Engeland alleen werd voor ruil van £ 2.650.000 gecontracteerd.

Een grote uitbreiding heeft de staalindustrie ondergaan. Uit officiele cijfers blijkt, dat in de eerste helft van dit jaar 56% meer gietijzer, 43% meer staal en 30% meer walserijproducten werden afgeleverd dan in 1949. De voornaamste toeneming van de staal productie was toe te schrijven aan de uitbreiding van de staalindustrie Volta Redonda.

Een crediet van $ 25 millioen werd onlangs door de Export-Import bank verleend voor de verdere uitbreiding van de installaties in Volta Redonda. De toenemende productie van platen en bladen, vooral van blik, was van bijzondere betekenis. De blikproductie was evenwel nog niet groot genoeg om de eigen behoefte te kunnen dekken. In Minas Gerais wordt een nieuwe staal fabriek gebouwd, die een dagproductie zal krijgen van 20 ton. Verwacht wordt, dat deze fabriek aan het einde van het jaar in bedrijf kan worden gesteld. Intussen is het hoogovenbedrijf van deze fabriek reeds in exploitatie gekomen en zijn betrekkelijk grote voorraden gietijzer opgeslagen.

Cement en Chemie

Voorts wordt in de industriele sector grote aandacht besteed aan de uitbreiding van de cement industrie, die echter nog niet de helft van de binnenlandse behoeften kan voorzien, alsook aan de uitbreiding van de chemische en pharmaceutische bedrijven. Vrijwel alle pharmaceutische preparaten, met uitzondering van anti-biotica en penicilline, worden door de eigen industrie vervaardigd. De grondstoffen daarvoor moeten echter uit het buitenland worden aangevoerd, hoewel enige vooruitgang wordt gemaakt in de richting van zelfvoorziening. De binnenlandse productie van grondstoffen voor de pharmaceutische industrie omvat zuren, sulfaten, nitraten, buty en ethyl, theobroom, cafeine, emetine en menthol. In Juni van dit jaar werden 1.055 pharmaceutische laboratoria in Brazilie geteld.

Drie der voornaamste producenten in de pharmaceutische industrie zullen aan het eind van het jaar nieuwe fabrieken en installaties in gebruik nemen.

Het bovenstaande toont aan, dat de industriele productie zich uitstekend ontwikkelt en dit zal bijdragen tot verhoging van de economische welvaart van het land, dat zich evenals Indonesië slingert als een gordel van smaragd rond de evenaar. De economische ontplooiing zal ertoe bijdragen, dat grote delen van het reusachtige land, die thans nog praktisch terra incognita zijn, in exploitatie kunnen worden genomen.

SCHOUT BIJ NACHT SLOT NEEMT HET COMMANDO ZEEMACHT OVER. — Donderdagochtend heeft Schout bij Nacht C.W. Slot aan boord van Hr Ms luchtverdedigingskruiser „Jacob van Heemskerck" in de haven te Nieuwediep, het commando over de zeemacht in Nederland overgenomen van Vice Admiraal J. J. L. Willinge. Deze overdracht werd door een groot aantal civiele en militaire autoriteiten bijgewoond. Na de overdracht van het commando schudden de scheidende commandant Vice Admiraal J. J. L. Willinge en diens opvolger Schout bij Nacht C. W. Slot elkaar de hand.

Zo is het leven in China.

Het meest ongastvrije land ter wereld.

Sivaram, correspondent van Reuter, die kortgeleden verscheidene weken te Peking heeft vertoefd, schrijft het volgende relaas van zijn ervaringen:

„China is heden ten dage waarschijnlijk het meest ongastvrije land ter wereld voor vreemdelingen. Dat geldt speciaal voor hen, die afkomstig zijn uit de zgn. „imperialistische landen". Het grote aantal vreemdelingen, dat zich vroeger in China bevond, neemt onder het communistische bewind gestadig af. In Sjanghai, de plaats, waar de meeste in China wonende vreemdelingen verblijf hielden, bevinden zich thans ongeveer 10.000 buitenlanders, tegen 80.000 in 1947. Ook het aantal buitenlandse inwoners van Tietsin, Hankow, Canton en andere Chinese steden is afgenomen.

Officieel verdacht

De vreemdeling is in het communistische China officieel „verdacht". De betrekkingen, zoals de Chinese communistische autoriteiten die met de vreemdelingen onderhouden, kunnen als volgt worden gekenschetst: correct, kort en strict formeel. Maatschappelijk contact tussen Chinezen en buitenlanders wordt tegengegaan.

Burgers der Sovjet-Unie en van de Oosteuropese „volksdemocratieen" worden evenwel met speciale welwillendheid behandeld."

Sivaram vervolgt: „Het Chinese communistische bewind heeft direct de voor vreemdelingen geldende bepalingen verscherpt. De bewegingsvrijheid der buitenlanders is in China sterk beperkt en de waakzaamheid, die de politie ten aanzien van hun bewegingen aan de dag legt, is verdubbeld.

Er bevond zich vroeger een groot aantal zendelingen en missionarissen in het Chinese binnenland. Thans zijn er nog enige tientallen. De meesten der nog in China verblijvende vreemdelingen zijn Wit-Russen of andere staatlozen, doch ook van hen hebben velen het land verlaten.

De grendel, op de deur

Er zijn strenge formaliteiten nodig om het land binnen te kunnen komen. Leden der veiligheidspolitie komen aan boord en stellen de buitenlandse bezoekers van het communistische China een eindeloze reeks van vragen; dit geschiedt nog eens op het station en opnieuw op het punt, waar de reiziger de trein verlaat.

Wanneer men al deze formaliteiten met goed gevolg heeft doorworsteld, komt het aanvragen van een verblijfsvergunning. Zij, die zich hiervoor opgeven, worden uitgenodigd een bezoek te brengen aan het plaatselijke hoofd van de veiligheidspolitie. Hier volgt een soort uitgebreid kruisverhoor. Er worden vragen gesteld over de politieke overtuiging van de aanvragers, de boeken, die hij heeft gelezen, de plaatsen, die hij bezocht, de leiders, die hij bewondert of heeft bewonderd, de genoegens, die hij zoekt, en in het algemeen de wijze, waarop hij zijn tijd doorbrengt. Voorts wordt er gevraagd naar zijn vrienden en hun vrienden en hij wordt uitgenodigd alles mede te delen wat hij van hen weet.

Wanneer de candidaat-buitenlandse ingezetene al deze formaliteiten tot genoegen der functionarissen van de Chinese politie en veiligheidspolitie heeft vervuld, mag hij zich ergens vestigen. Hem wordt dan toegestaan zich in een gebied met een straal van 30 km. van zijn woonplaats te bewegen.

In dit gebied waken de politie en de veiligheidspolitie met grote zorg over de vreemdelingen. Zij volgen hem, waarheen zijn schreden hem mochten voeren. Van tijd tot tijd brengen zij „welwillendheidsbezoeken".

Wanneer de vreemdeling dan het land wil verlaten, bemerkt hij, dat het bijna even moeilijk is uit het communistische China te vertrekken als erin te worden toegelaten", aldus de medewerker van Reuter Sivaran.

OP DE SCHOUDER VAN ZIJN VIJAND — en zich van geen gevaar bewust, is dit chinchillakonijn op de Nationale Chinchilla-tentoonstelling te New York. Dat hij verschillende prijzen gewonnen heeft, maakt het gevaar des te groter. De totale waarde van de kleine bontleveranciers, die op de tentoonstelling bijeen waren, is 250.000 dollar.

LENTEMODE — Prinses Farah Halim, een nicht van Koning Farouk, is model voor een goud satijnen Egyptische stijl op de tentoonstelling van een Franse hoeden modist te Londen.

SPORT

Naar Australië terug?

Sydney. — In een gesprek met persvertegenwoordigers zeide Irma Schuhmacher, dat zij de mogelijkheid overweegt om later als emigrante terug te keren naar Australië, waar haar van meer dan een zijde een betrekking is aangeboden. Zij zal echter pas een beslissing nemen, nadat zij deze zaak van alle kanten bekeken heeft met haar familie in Nederland.

Zwemmen

Helsingberg. — De Nederlandse Hannie Termeulen won de 100 meter vrije slag dames in 1 min. 9.6 sec.. De Nederlandse Lies Bonnier won de 200 meter schoolslag dames in 2 min. 56.7 sec.. De Nederlander Kees Kievit won de 100 meter rugslag in 1 min. 9 sec..

Boksen

New York. — De wereldkampioen middengewicht Ray Robinson heeft zich bereid verklaard zijn titel tussen 14 en 20 Mei a.s. in het Parijse Sportpaleis te verdedigen tegen de Franse kampioen Kid Marcel. De beurs van Robinson zal ten goede komen aan de kankerbestrijding in Frankrijk; hij zelf zal zich tevreden stellen met een symbolische betaling van één franc.

Anderzijds heeft Marry Markson, directeur van de Internationale Boksclub, verklaard, dat Robinson een contract gekend heeft voor een revanche-wedstrijd tegen Jake Lamotta. Hierover ondervraagd, zei Gainsford, Robinsons manager, dat deze ontmoeting zeker zou doorgaan.

In Augustus 1950 heeft Robinson voor een match voor het wereldkampioenschap weltergewicht tegen Fusari te Jersey City ook genoegen genomen met een symbolische betaling, toen van één dollar.

Zijn beurs van ruim 25.000 dollar stelde hij ter beschikking van de Damon Runyon Stichting voor de Kankerbestrijding.

Auto-rallye

Kaapstad. — Van de 42 equipes, die op 28 December jl. in vier verschillende Noord-Afrikaanse steden startten voor de Rallye naar Kaapstad, hebben 35 de tocht volbracht. De Franse equipe van de broers Lapalu arriveerde met hun landrover het eerst in Kaapstad, waarmee zij de eerste prijs in de 2e categorie (van 1100 — 2000 cc) behaalde en zich tevens derde plaatsje in het totaal klassement.

De Rallye werd gewonnen door de Franse militaire ploeg van kapitein Monnier met Delahaye, die de hoofdprijs van 700.000 francs won, op de tweede plaats gevolgd door de Italiaan Mario Veglia met Jeep.

De uitslagen in de diverse klassen luiden:

1e categorie (boven 2000 cc): 1. Veglia (Italië) met Jeep; 2. Huguenoy (Frankrijk) met Ford; 3. l'Hommet (Frankrijk) met Renault.

2e categorie (1100 — 2000 cc): 1. Gebr. Lapalu (Frankrijk) met Landrover; 2. Porrier (Frankrijk) met Peugeot; 3. Gatta (Italië) met Lancia.

3e categorie (500 — 1100 cc): Mevr. Dieteren (België) met Volkswagen; 2. Rachel (Frankrijk) met Dyna Panhard; 3. Steiglmann (Frankrijk) met Renault.

Pan-Amerikaanse spelen

Buenos Aires. — De verdere uitslagen van de Pan-Amerikaanse Spelen luiden: basketball Brazilië slaat Chili 58-39; ruststand 30—17, Argentinië slaat Cuba 72—56; ruststand 36—24. Verenigde Staten slaan Panamá 90—55; ruststand 43—22.

Uitslag tournooi gewichtheffen: middengewicht **1.** de Amerikaan Stanczyk met een totaal van 405 kg voor drukken, trekken en stoten samen; **2.** de Argentijn Oswaldo Lorte 382.5 kg; **3.** de Cubaan Luioga 380 kg. Zwaargewicht **1.** de Amerikaan John Davis 482.5 kg, zijnde een nieuw wereldrecord; **2.** Kilgur van Trinidad 402.5 kg; **3.** de Argentijn Ferreira 400 kg.

Wielrennen wegwedstrijd over 149.3 km: **1.** de Argentijn Mulciro in 3 uur 58 min. 30 seconden; **2.** de Argentijn Pesoa 3 uur 59 min. 54 seconden; **3.** de Argentijn Varisco; **4.** de Argentijn Salas; **5.** de Peruaan Valderrama. **6.** de Argentijn Garcia.

Waterpolo: Mexico slaat Chili 5—2; ruststand 2—0.

Turnen: **1.** Argentinië 668.25 punten. **2.** Cuba 650.50 punten; **3.** Mexico 599.35 punten; **4.** Brazilië 487 punten.

Schermen: in de finale degenwedstrijd sloeg de Argentijn Villamil de Mexicaan Benito Ramos met 3—2. Het klassement luidt: **1.** Villamil zeven overwinningen; **2.** Ramos zeven overwinningen; **3.** De Amerikaan Webell zes overwinningen; **4.** de Argentijn Saucedo zes overwinningen; **5.** de Amerikaan Wolff vijf overwinningen.

Gewichtheffen

Moskou. — Bij wedstrijden in het Sportpaleis heeft Nicolaas Saksonof met 105,5 kg, een nieuw wereldrecord tweehandig trekken gevestigd in de vedergewichtklasse. Het oude record stond sinds 9 Augustus 1947 met 105 kg ten name van de Egyptenaar Fayad.

Tijdens de Russische kampioenschappen gewichtheffen heeft Vorobiev het wereldrecord tweehandig trekken in de zwaar middengewichtklasse verbeterd en gebracht op 133 kg. Het oude record stond tevens op zijn naam met 132, 5 kg, gemaakt op 16 Mei van het vorig jaar.

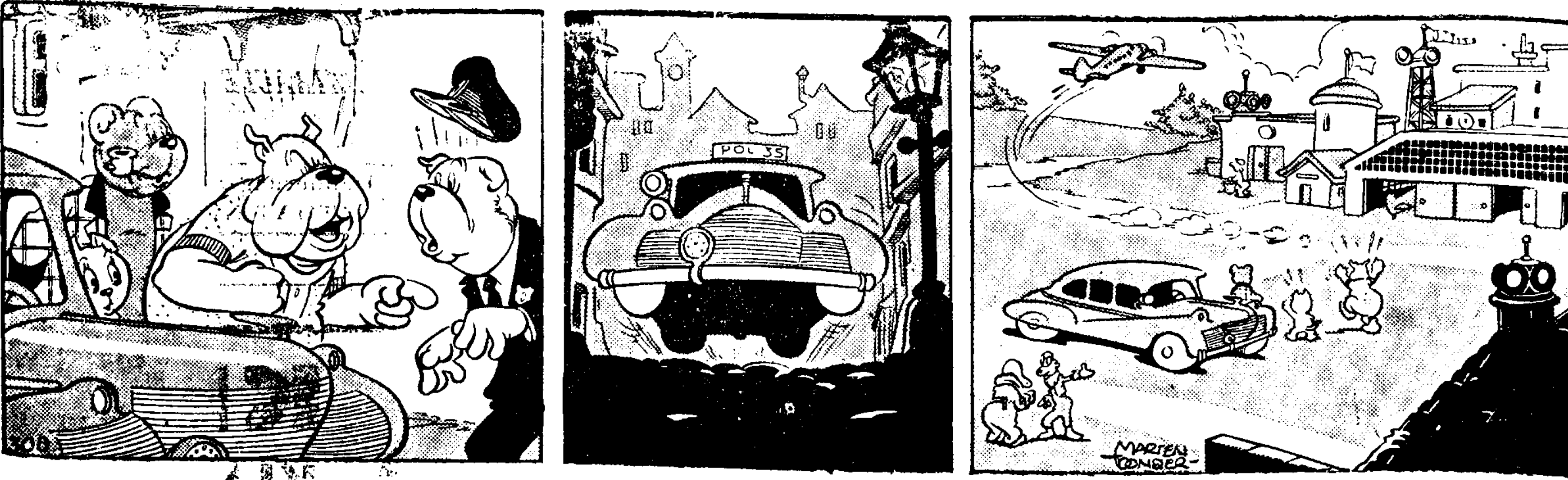
IN HET KORT.

— De 5.000 leden tellende West - Duitse padvindstersvereniging is toegelaten als „adspirant-lid" van het Internationale Verbond, zo is te Oxford bekend gemaakt.

— Een visser in Eire ving een grote snoek. Toen het beest werd opengesneden vond gij in de maag zijn valse gebit terug, dat hij eerder, bij het vissen in hetzelfde water, had verloren.

832

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Even later werd de agent, die de politieauto bestuurde, opgeschrikt door een zwaar gebouwde gedaante die in grote Jaeger gekleed was.

„Uil!" bulderde de gedaante. „Sukkel! waar zijn je ogen? Heb je niet gezien, dat er een vent in mijn uniform in die andere auto is weggereden? Hm!? Huh?"

„Zeg eens!" protesteerde de politieman geschokt. „Je beledigt een ambtenaar in functie! En buitendien ben je onvoldoende gekleed! Ik ga je arresteren, geloof ik! Hoe is je naam?"

„Mijn naam is Bulle Bas!" loeide de gedaante. „En jij vliegt er uit! Bah! Ambtenaar in functie! Wat functie!? Je staat hier je knopen te tellen! Vooruit, Stap in! We moeten misdadigers vangen, snap je? Huh? Opschieten!"

De agent kroop onthutst in zijn wagen en startte de motor, terwijl heer Bommel en Tom Poes naast de woedende commissaris gingen zitten.

„Dat was goed gesproken!" zei heer Bommel goedkeurend. „Dat was mannentaal, heer Bas! Waar gaan we heen? Waar rijd je naar toe, kerel?"

„Naar het politiebureau!" zei de politieman.

„Niks politiebureau!" schreeuwde de commissaris. „We moeten achter Bul Super aan! We moeten eh.... we moeten...."

„Naar het vliegveld!" vulde Tom Poes aan. „Dat is de enige plaats waarheen ze gegaan kunnen zijn!"

Daar had Tom Poes gelijk in. Maar nèt toen de politieauto met een loeiende sirene het veld opstoof, verhief zich een groot vliegtuig kalm de lucht in.

„Daar gaan ze!" loeide Bulle Bas buiten zichzelf....

Antilliaanse akten en diploma's worden erkend

Instelling Spaans L. O. te verwachten.

Bij K.B. dd. 26 October 1950 (Staatsblad No. K463), verscheen een wijziging en aanvulling op het K.B. dd. 7 Augustus 1916 (Staatsblad No. 373), waarbij worden aangewezen de in Indonesië, Suriname en DE NEDERLANDSE ANTILLEN afgegeven akten van bekwaamheid tot het geven van lager onderwijs. Het stemt tot grote voldoening, dat aan al de in de Nederlandse Antillen op dit punt bestaande wensen is voldaan. Deze wensen waren neergelegd in een „memorandum" dd. 27 Juni 1946 van de hand van de Inspecteur van het Onderwijs, Dr Goslinga, destijds door deze namens het Gouvernement aangeboden aan de Minister van Overzeese Rijksdelen.

De door de Inspecteur in voormeld „memorandum" geredigeerde tekst is voor wat de Antillen betreft, letterlijk in het nieuwe K.B. overgenomen. In het oude K.B. van 1916 werd alleen de **akte als onderwijzer** (benoembaar tot onderwijzer derde klasse) erkend, daarna volgde een voorlopige erkenning in 1944 van onze **hoofdakte**. Van de hier te lande uitgereikte einddiploma's werd sedert 1935 alleen het Gouvernements M.U.L.O.-diploma erkend. Thans zijn behalve deze akten nog als gelijkwaardig erkend de op de Antillen verworven lagere akten in de **Franse, Hoogduitse en Engelse taal, die voor wiskunde, land- en tuinbouw, handelskennis, lichamelijke oefening (j), handtekenen en handwerken voor meisjes.** Zelfs strekt, wat de laatste akte betreft, de gelijkstelling zich uit, zowel over de „nuttige" als de „fraaie" handwerken, op grond van het feit, dat het Antilliaanse examenprogramma beide onderdelen omvat en een zeer grote vaardigheid eist. Tevoren waren reeds erkend de „eindgetuigschriften" der A.M.S., eerst diploma B — tijdens de oorlog — en daarna diploma A, in hetzelfde memorandum verzocht. Beide „eindgetuigschriften" zijn wettelijk gelijk gesteld met de „eindgetuigschriften" B en A der H.B.S. met 5 jarige cursus. Thans rest nog de formele erkenning te verwerven van de eindgetuigschriften A en B der nieuwe opbare H.B.S. (die de A.M.S. vervangt) en van de nieuwe R.K. H.B.S. B. met 5-jarige cursus en de Hogere Handelsschool voor jongens en van de nieuwe R.K. Middelbare Meisjesschool. Het is te verwachten, dat deze erkenningen verkregen zullen worden.

Spaans L.O.

Als sluitsteen is nog te verwachten de instelling van een in Nederland te behalen akte **Spaans L.O.**, waardoor de as leerkrachten, die naar uitzending voor het openbaar of bijzonder onderwijs op de Antillen solliciteren, zich reeds van te voren kunnen bekwamen in deze taal en vertrouwd raken met de Spaanse wereld, die tot dusver in Nederland onder de onderwijzers nauwelijks bekend is. Het bezit van de Middelbare akte Spaans, die tot dusver in Nederland alleen bestond, was een te hoge eis voor de uit te zenden leerkrachten, de lagere akte Spaans zal in een leemte voorzien. Iedereen, die straks voor uitzending in aanmerking wil komen, kan zijn belangstelling voor ons onderwijs tonen door vooraf de akte Spaans L.O. te halen. Deze taalakte is hier te lande evenzeer nodig als de akte Engels L.O.

Akte Papiaments niet mogelijk.

De instelling van de akte Papiamts L.O. is in Nederland nog niet mogelijk, wel in de Nederlandse Antillen. Het Lid van de Regeringsraad, belast met Onderwijszaken, **Dr J. R. Arends**, heeft het initiatief genomen tot de opneming daarvan in de Onderwijsverordening. De grote belangstelling, welke de leergangen in de Papiamentse taal, behalve bij de ambtenaren ook in onderwijskringen, genieten, belooft veel voor de studie in en straks voor het onderwijs in deze taal.

Voor de **technische examens**, hier te lande afgenomen sedert het begin van de wereldoorlog, is de erkenning al geruime tijd corder officieel afgekomen. Dit geschiedde o.a. na bezoek van verschillende voorzitters en examinatoren van de gelijksoortige technische examencommissies in Nederland, die allen ten hoogste voldaan waren over de hier te lande gestelde eisen en de door de candidaten geleverde prestaties. De gelukkige omstandigheid dat bij het onderwijs vele bezitters van middelbare akten werkzaam zijn en bij de C.P.I.M., C.S.M., K.N.S.M., K.L.M. en de Koninklijke Marine tal van bekwame technici beschikbaar zijn, die zich con amore aan de moeilijke taak van examineren willen wijden, heeft het mogelijk gemaakt, dat op Curaçao en Aruba zo'n belangrijk aantal onderwijskundige en technische examens kunnen worden afgelegd.

En verder organiseert het Departement van Onderwijs op beide eilanden examens, die alleen schriftelijk worden afgenomen en welke dan in Nederland, Engeland of Amerika worden beoordeeld, zoals voor handelsvakken, middelbare akten, diploma's P.B. N.A., certificaten van de Cambridge- en London University en voor toelatingscertificaten voor Amerikaanse Colleges.

Wie genoegzame lust en doorzettingsvermogen heeft om te studeren, kan zijn vrije tijd op onze Antillen steeds nuttig gebruiken met het vooruitzicht als welverdiende beloning een waardevol diploma te kunnen verwerven.

Nadere inlichtingen omtrent al deze examens worden gaarne verstrekt door de Inspecteur van het Onderwijs mondeling zowel als schriftelijk. Diens spreekuur wordt gehouden des Zaterdags van 9 — 11 uur.

Chaja Goldstein biedt culturele verrassing

Wie is Chaja Goldstein en wat brengt zij? zo zullen zich hier vermoedelijk velen afvragen, want het zal de eerste keer zijn, dat deze Joodse kunstenaresse, gevierd en beroemd in Nederland, Indonesië en sedert het laatste jaar ook in New York, van waaruit zij een korte tournee maakt naar de Ned. Antillen, op tweede Paasdag 26 Maart te Oranjestad optreedt en op 27 en 28 Maart te Curaçao, resp. te Willemstad en Emmastad.

Het is moeilijk de kunst van Chaja Goldstein in woorden te vatten, omdat het expressieve verbeeldingsspel, dat zij zo intens weet te scheppen, zich niet in geijkte termen laat uitdrukken. Men moet deze kunst stil beleven, de wrange realiteit alsook de poëzie ervan op zich laten inwerken en tot de conclusie komen, hoe universeel, hoe warm-menselijk, hoe onverwoestbaar zij is.

Chaja Goldstein heeft met haar rijke talenten in West-Europa een bijzondere taak vervuld en de sluier opgelicht van een verfijnde Joodse cultuur, het typische samengaan van klagende humor en schertsend geweeklaag, soms overgaand in een diepe melancholie, eigen aan een volkspsyche vol van een heftig en onuitblusbaar verlangen, die de kracht der aangeboren vitaliteit bezit en zich, ondanks de eeuwige opgejaagdheid altijd weer vol vertrouwen in het leven opricht.

De Franse pers typeert haar als „de wapperende vlag van het zwaarst onderdrukte en meest achtervolgde volk ter wereld". Haar carrière is er een geweest van de grootste sucessen omdat zij aan de spits staat van iets aparts, iets boeiends en tevens ontroerends, in haar werk overheerst de ingetogenheid, haar mimiek is zo juist en zo vanzelfsprekend als waar mogelijk is, zij boeit en ontroerd door het naïeve en het echte.

Een 20-pagina groot boek ligt voor ons met kritieken van haar optreden. In een volgend artikel kunnen wij er iets uit overnemen. In de nieuwe wereld verovert zij zich een vaste plaats, zij kreeg er de bijnaam van de „Singing Mime".

In de laatste week van deze maand zal Chaja Goldstein hier optreden. Zij wordt vergezeld door haar pianist, wij komen nog nader op biezonderheden betreffende haar leven, het programma, dat zij zal uitvoeren en de regeling van de voorstellingen terug.

ARUBA

CAMPO ALEGRE?

Niettegenstaande een fel protest van de omwonenden bij Seroe Pretoe, zegt een gerucht op Aruba, dat de vergunning voor Campo Alegre binnenkort is te verwachten en wel nabij Seroe Pretoe. Zonder in te gaan op de noodzaak van zulk een instelling is toch van de Overheid te verwachten, dat de ligging in ieder geval zodanig zal zijn, dat er geen aanstoot zal kunnen wezen. Wanneer het bedrijf gedaan moet worden nabij een bewoonde buurt, schept dat veel narigheden voor de jeugd, dat de drukte wel zal moeten gaan waarnemen en meemaken. Hopelijk zal de Overheid, als een vergunning dan onvermijdelijk is bepalen, dat dit oord ver verwijderd van alle bewoonde centra komt te liggen.

FILMVOORSTELLINGEN.

In Maart zijn er volgens onderstaand schema film voorstellingen. Vrijdag 9 Maart, *San Nicolaas* (Club Suriname); Donderdag 15 Maart *Oranjestad* (Cultuurcentrum) en Vrijdag 16 Maart *Santa Cruz* (R.K. Club) aanvang om 8 uur precies. Voorstelling te Noord wordt nog nader bekend gemaakt. Het programma vermeldt o.m. Een mooie film over Noorwegen. Tegenstellingen tussen oud en nieuw. Stilstand en vooruitstrevendheid. The wild and woozy West, een aardige tekenfilm. Daybreak in Udi, een Engelse film die U laat zien de moeilijkheden, die men heeft, als men tracht vooruitgang en beschaving te brengen. Voorts een spannende film over de tijgerjacht. Een brug naar de toekomst, een Nederlandse film van het technisch onderwijs en tot slot .... Abbott and Costello.

TYPE-SCHOOL HEEFT SUCCES

Naar wij vernemen van mevrouw H. J. Spit, leidster van de bekende type-school gelegen in de Verl. Nieuwstraat tegenover de K.N.S.M., slaagden alle 8 leerlingen, die kort geleden examen typen deden reeds de eerste keer. Vijf hiervan legden het examen af voor de „Vlisem", terwijl de andere drie geëxamineerd werden vóór het diploma van de St. Genesius Bond.

Bovendien slaagden verder nog de drie leerlingen, die examen deden vanuit de Gouvernementscursus, welke door mevrouw Spit op de Julianaschool gegeven wordt.

Sedert de oprichting van haar typecursussen, nu ruim twee jaar geleden, zijn reeds drie maal een aantal leerlingen van deze school vlot geslaagd, zodat deze instelling gebleken is een succes te zijn. Wie snel en goed wil leren typen, een onontbeerlijk vak in het moderne zakenleven, vrage inlichtingen aan bovengenoemde school in de Verl. Nieuwstraat te Oranjestad.

PER VLIEGTUIG DE WERELD ROND

Met een ware bundel tickets in het bekende blauwe tasje. stapte de heer Herbert Gaba Zondag j.l. in een Douglas DC-4. Om 11.35 uur startte het viermotorige KLM vliegtuig van Aruba en begon de heer Gaba, ingenieur van de **Lago Oil and Transport Company** zijn wereldreis met een vlucht naar Miami. Als we die bundel tickets eens hadden kunnen doorbladeren en deze 30-jarige ingenieur in gedachten kunnen volgen op zijn reis van Aruba naar Miami, New York, dwars door Amerika via Omaha naar San Francisco! Dan de romantiek van Honolulu, de wijde vlakten van Australië, de tropische weelde van Java en het mysterie van het Midden-Oosten. We denken wel, dat de heer Gaba onderweg nog wel eens een keertje extra zal uitstappen, want hij is immers voor zijn genoegen op reis! Ook Europa staat op het programma. Rome- Geneve- Frankfurt- Amsterdam- Londen- Parijs en de Franse Riviera. Via de zuidelijke KLM route over Dakar-Paramaribo en Caracas komt de heer Gaba terug en zal 30 Mei op Aruba aankomen. We denken wel dat de 33 kg. bagage die hij bij zijn vertrek uit Aruba meenam vermeerderd zullen zijn met een extra gewicht aan souvenirs uit de gehele wereld.

GEBOREN

JANINE EMILIE
dochter van
M.C.A. ROJER en Echtgenote
Sint Elisabeth Gasthuis

Nederland

Romme bracht tussentijds rapport uit

Antirevolutionairen grootste struikelblok

's-Gravenhage. — Prof. Romme heeft Maandag de heer Schouten van de Anti- Revolutionaire Partij ontvangen alsmede de demissionaire ministers Mansholt, Lieftinck, Van den Brink en Van Maarseveen, en prof. Albrechts, de secretaris van de Nederlandse Katholieke Arbeidersbeweging.

Te oordelen naar de commentaar in de ochtendbladen van vandaag blijkt de A. R. Partij momenteel het grootste struikelblok te zijn.

Zelfs „Trouw" (A.R.) publiceert een bericht uit Den Haag, dat de anti-revolutionaire fractieleider, de heer Schouten, het niet eens kon worden met de toewijzing van de portefeuilles, die aan zijn partij waren toegedacht, namelijk defensie en verkeer en waterstaat.

Prof. Romme wenst blijkbaar het kabinet-Drees-Van Schaik niet te desavoueren en heeft daarom voorgesteld de meest prominente figuren daarin in sleutelposities te plaatsen. Met het oog op de bezwaren, die de A.R. Partij in het verleden heeft gemaakt tegen de politiek van het demissionaire kabinet, kon men hareerzijds geen samenwerking verwachten", aldus „Trouw".

„De Volkskrant" (Kath.) zegt, dat de P. v.d. A. er geen spijt van zal hebben, dat de A.R. niet wenst samen te werken. De P. v.d. A. heeft altijd aangevoerd, dat een regering, waarin zowel de P. v.d. A. als de A.R. zitting hebben, een „onmogelijke" toestand zou zijn.

Het blad zegt, dat prof. Romme thans de mogelijkheid onderzoekt van het vormen van een kabinet met vier partijen buiten de A.R. om.

Prof. Romme heeft vandaag een bezoek aan Koningin Juliana gebracht om verslag uit te brengen over de vorderingen van zijn besprekingen.

Hedenmorgen had hij een kort onderhoud met dr Drees; vanmiddag zal hij een ontmoeting hebben met de fractieleiders van de K.V.P., P. v.d. A., C.H.U. en V.V.D.

Tussentijds rapport

's-Gravenhage. — Zoals gemeld, heeft prof. Romme heden aan de Koningin een tussentijds rapport uitgebracht, nadat hij tevoren een kort onderhoud had met dr Drees.

Dinsdagmiddag nodigde de informateur bij zich de fractie-voorzitters van de K.V.P., de P.v.d.A., de C.H.U. en de V.V.D. en hun werd gevraagd naar de mogelijkheid van hun medewerking tot de bevordering van de totstandkoming van een kabinet op basis van het reeds eerder door hen aanvaarde ontwerp-programma, doch thans bezien in het kader ener kabinetssamenstelling als door de informateur ten aanzien van het algemene politieke beeld en een zakelijke zetelverdeling opnieuw is uitgewerkt. In de loop van uiterlijk Woensdag in de vroege middag hebben de fractievoorzitters aan de informateur hun antwoord toegezegd.

STIKKER UIT V.S. TERUG

Amsterdam. — De minister van buitenlandse zaken, mr D. U. Stikker, is vandaag per vliegtuig uit de Verenigde Staten teruggekeerd, waar hij met E.C.A.-autoriteiten besprekingen heeft gevoerd over een billijke verdeling der grondstoffen. Mr Stikker zal Donderdag naar Parijs vertrekken en zeide van zijn besprekingen niets te kunnen mededelen, alvorens hij verslag aan de O.E.E.S. heeft uitgebracht. Belangrijk was, dat Europa zal worden gekend in de beslissingen omtrent de distributie der grondstoffen. „Ik heb de indruk, dat het State Department en andere Amerikaanse autoriteiten begrip hebben voor de samenwerking, die wij in Europa hebben bereikt, en van gevoelen zijn, dat deze samenwerking moet worden gehandhaafd", zo zeide hij.

100 k.w. wereldzender

Amsterdam. — Het „Algemeen Handelsblad" schrijft naar aanleiding van het feit, dat een der Nederlandse omroepvereningingen de regering heeft geadviseerd om de bestelling van een 100 kilowattzender voor de Wereldomroep in te trekken met het oog op „de dure tijden" o.a., dat Nederland pionier was op het gebied der korte golf-uitzending. De 30 kilowatt-zender van P.C.J. te Huizen is de oudste in bedrijf zijnde korte golfzender ter wereld. Hij viert eerlang zijn zilveren jubileum, maar is oud en der dagen zat, na zelfs bedrijfsgevaarlijk. Toch is hij nog steeds in functie. De andere 40 kilowatt-zender te Lopik is twee jaar oud en modern, maar zijn stem wordt verstikt door de cacaphonie van een veel machtiger geluid in de sferen.

Het regent, naar Radio Nederland-Wereldomroep aan het Handelsblad mededeelde, bij de Wereldomroep klachten over de kwaliteit of meer nog over de afwezigheid van de Nederlandse stem in de internationale aether: uit Indonesië, Nieuw Guinea, de Antillen, van zeevarenden.

Want de Wereldomroep dringt bij lange na niet door het storingsgordijn der talloze internationale korte golfzenders. De pionier Nederland, dat een electrotechnische industrie heeft, die in de wereld toonaangevend is, ziet zich door nakomers uit de aether weggeblazen.

In Nederland luistert niemand naar de Wereldomroep, is het argument der belagers. Afgezien van de vraag, of dit waar is, staat het vast, dat Nederlanders buiten onze grenzen gretig reikhalzen naar zijn stem, in verband waarmede het blad wijst op de tienduizenden emigranten en zakenbelangen.

CURACAO

JOURNALISTEN LEREN PAPIAMENTO

Met een zekere weemoed en ons hoofd vol herinneringen aan het vrolijke leven van weleer, toen wij onbezorgd in de schoolbanken zaten, zaten we gistermiddag warempel wéér in de schoolbanken van een der lokalen in de Hendrikschool, terwijl de heer N. Pina, de hispano- en papiamentoloog ons onderwees in de papiamentse letteren. Aan de hand van gestencilde lessen werden de eerste hindernissen op het gebied van een elementaire grammatica genomen. Zo zetten wij de eerste stap, die eens zal leiden tot een vloeiend spreken en begrijpen van de landstaal, dank zij de kundige leiding van de heer Pina, die met een verbazend gemak voor ons doceerde. En zijn leerlingen? Wel, geschikt materiaal, de journalisten van de ACJV zijn van nature leergierig en hebben door hun bezadigheid de speelsheid, de jeugd eigen, afgelegd. En daarom vlotte het zo gezellig gisteren.

En we kunnen nù al zeggen „Nos ta biba den Conscientiesteeg". Alleen over de schrijfwijze zijn we het nog niet eens.

IN HET KORT.

* De temperaturen waren 29,2° en 23,5° C, resp. 84,6° en 74,3° F. * Voorts op de openbare weg twee lichte aanrijdingen, een persoon kreeg een bon wegens verkeerszonden. * Gistermiddag werd een motorrijder gewond. Hij reed tussen twee auto's in, de voorste auto moest stoppen, de motorrijder deed zulks ook, de andere wagen stopte te laat en reed de motorrijder aan. Met een gebroken linker onder been werd hij naar het hospitaal vervoerd. * Het KLM vliegtuig van Maandagavond landde hedenmorgen 00.09 Ned. tijd op Schiphol. * Twee dames, wonende in een perceel aan de Rodeweg deden aangifte van diefstal Ze waren uitgegaan en hadden het zijraampje open laten staan. Kleren en wat schoenen zijn daarbij ontvreemd. * Koopman M op de Berg Altena had ongewenst bezoek gehad, er werd wat sigaretten en geld ontvreemd.

REVISTA

De heer Romualdo Hanst deelde ons mede, dat er op 10 April a.s. een Revista zal worden gehouden.

Roxy is de plaats, waar men kan genieten van „En donde estas, corazon?"

SPORT

DANK U EN BEKERVOETBAL.

Verleden week werd ik als verslaggever van de wedstrijd SVV — SUBT veteranen door een SUBT-lid op de vingers getikt voor mijn foutief verslag. Ik ben dat SUBT-lid daar heel dankbaar voor, want hij had groot gelijk. Zijn opmerking over slechte ogen kwam ook te pas, als ze goed waren zou ik geen bril dragen, dat is in de tropen een voortdurende penitentie. En dan die rustkuur. Iets beters, SUBT-lid, had U mij niet kunnen toewensen. Daar heb ik werkelijk zin in, met of zonder opfrissing van geheugen. Jammer dat U er niet bij geschreven hebt hoe lang die kuur moet duren. Intussen zal het niet meevallen aan een rustkuur te komen. In ieder geval blauw gele aanhanger, dank ik U voor de goede wensen voor een algeheel herstel. Van mijn kant wens ik Uwe vereniging veel succes toe te beginnen hedenavond met de ontmoeting.

ATHLETIEK WEDSTRIJDEN

De uitgeschreven athletiekwedstrijden kunnen op Zaterdag en Zondag geen doorgang vinden. De oorzaak ligt in het feit, dat de loopbanen niet tijdig in orde gebracht kunnen worden. Men heeft beloofd, dat het terrein vóór Pasen in orde zal zijn.

Daarom zullen de wedstrijden verplaatst worden naar Zaterdag 31 Maart voor de junioren en Zondag 1 April voor de senioren.

Voor de junioren bestaat het programma uit de gewone nummers.

Dus voor 12 en 13 jarigen: 60 m. hardlopen, hoogspringen, verspringen, en balwerpen. Hieraan wordt enige uitbreiding gegeven door een estafette met keerpunten in te lassen.

De afstand, waarop de Lopers van elkaar staan, is 60 meter.

Voor de junioren van 14 en 15 jaar: dezelfde nummers. Het enige verschil echter, dat hier de te lopen afstand 80 meter is.

Voor de junioren van 16 en 17 jaar de gewone nummers.

Voor de seniorenwedstrijden van 1 April zijn eveneens de gewone nummers op het programma geplaatst.

Het reeds eerder aangekondigde polsstokverspringen komt te vervallen, omdat men i.v.m. de slechte toestand, waarin de springbak door de aanhoudende regens verkeert, nog niet heeft kunnen oefenen.

Inschrijvingen kunnen worden gedaan bij N. H. Beckers, P. Stuyvesantcollege en bij G. C. Hagemans, Radulphuscollege.

De inschrijving sluit op Dinsdag na Pasen dus 27 Maart.

SUBT — VITESSE.

Ja, dat kon men gisteren in de krant lezen als eerste wedstrijd van het PSV tournooi.

SUBT heeft de laatste tijd mooie overwinningen behaald die klonken als een klok. Daar tussen door viel er toch iets voor dat geen daverend succes genoemd kan worden voor de blauw gelen. Dat was tegen. Dat was tegen Estudiantes om de Vredenbergbeker.

Neen, die jongens van Mundo Nobo kregen ze niet op de knieën. Daar waren strafschoppen voor nodig.

En wat Estudiantes kan zou dat Vitesse ook niet kunnen? Wishi en omstreken willen zeker niet onderdoen voor Mundo Nobo, met als gevolg een pittige, maar ook gezellige avond in het Rifstadion.

SCHAAK NIEUWS.

Op Vrijdag werd geschaakt in het gebouw „Scala" te Oranjestad, de opkomst was zeer goed te noemen en er werd met veel animo geschaakt. Hieronder volgen de uitslagen.

Groep I: de Koning — Croes 0—1; Lopez — de la Fuente afgebroken; Kroonenberg — Pandt 1—0; Postma — Hehenkamp 0—1;

Groep II: Koster — Weijland afgebroken; Riem — Leenheer afgebroken; Domburg — Nieuwkerk ½—½;

Groep III: de Ruyter — Lichtenstein 0—1 regl.; Kipp — Atjak 0—1; van Toll — Hickinson 1—0; Marcillin — Cordix 0—1; Lau — Lichtenstein 0—1;

Groep IV: Goebertus — Lewis 1—0.

Op Vrijdag 9 Maart zal gespeeld worden in het gebouw van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolaas. De leden worden er nogmaals aan herinnerd om bij verhindering ook hun tegenstander hiervan zoveel mogelijk op de hoogte te stellen.

AGENDA

WEST-END: „Texas Dynamo" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Wild Horse Messa" 19 uur; „The big lift" 21 uur.

ROXY: „Miracle on 34 Street" 19 en 21 uur

RIFSTADION: Knockout-wedstrijd: S.U.B.T. 1 — Vitesse 1 20 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45. Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster de Lannoy, Rodeweg 30 (boven) tel. 3893.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Jovenes del Caribe; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Causerie; 19.23 Europees Concert; 19.50 Nederlandse Kroniek; 19.55 Waterloopkundig Laboratorium te Delft; 20.05 West Indisch programma; 20.35 Melodieën Cocktail"; 20.45 Reportage; 20.53 Avondgebed; 20.57 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Lotex; 18.15 The Voice of America; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 20.40 C.C.S. spreekt; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Ons feuilleton

13 en één

„Ik zal eerst een bad nemen", had Parks gezegd, „en dan zal ik je in bijzonderheden vertellen, wat ik eigenlijk vrees".

Dicks had plaats genomen in de stoel, waarin men hem naderhand bewusteloos terug vond; Parks was de badkamer ingegaan. De deur van die kamer stond open en Dicks zat met zijn gelaat naar die deur gewend. Na enige ogenblikken kwam Parks weer terug, gehuld in zijn pyama en met pantoffels aan de voeten. Zij stonden met elkaar te praten, toen Dicks plotseling op zijn achterhoofd werd getroffen door een hevige slag. Dat was alles, wat hij wist.

Gateway scheen heel voldaan over die mededelingen.

„Dat klopt volkomen met de bekentenissen van Andregg", beweerde hij.

„Inderdaad", zeide Savoy en liep naar één van de vensters, waar hij een ogenblik met zijn vingers op het glas bleef staan trommelen. Plotseling wendde hij zich om en vroeg: „En als Parks sterk genoeg is om iets te zeggen? Ik veronderstel, dat hij zal verklaren, dat hij gezien heeft, hoe Andregg Dicks met de pook op het hoofd sloeg. Van schrik was hij een ogenblik niet in staat zich te bewegen en voordat hij er iets aan kon doen, stak Andregg hem neer."

„Wat ben je toch een pracht van een gedachtenlezer!" riep Gateway uit. „Je neemt Parks de woorden uit de mond, nog voordat hij de gelegenheid heeft gehad zijn mond te openen."

Savoy keek hem even na en liep dan de kamer uit. Gateway keek hem lange tijd na.

„Als wij die man niet in het oog moeten houden", zeide hij langzaam, „mag ik hangen!"

Aan het einde van die dag had Parks nog geen woord gesproken. Als hij zijn lippen opende was het alleen om zacht te fluisteren: „Water." Hij lag roerloos in het grote bed, doodsbleek, met gesloten ogen en gejaagde ademhaling.

Die lange eentonige dag scheen Paul Savoy meer dan iemand anders ten prooi te zijn aan een geweldige spanning. Hij dwaalde door het hele huis en vroeg wel twintig maal aan Temple of Parks al iets gezegd had. Als hij dan een ontkennend antwoord kreeg, gromde hij iets onverstaanbaars en scheen boos, dat men hem nog niets kon vertellen.

Laufer-Hirth vond hem voor het grote haardvuur staan en hoorde hem in zichzelf iets mompelen. Savoy sloeg geen acht op hem; had hem blijkbaar niet horen binnen komen. Zó diep was hij verzonken in zijn eigen gedachten, dat hij pas opkeek, toen zijn vriend een grote hand op zijn schouder legde. En Laufer-Hirth hoorde hem mompelen:

„Wat betekent dat toch? Ik kan me niet vergissen! Waarom kan ik de volgende stap niet voorzien? Het moet nu toch zo helder zijn als cristal."

Iets dergelijks meende Laufer-Hirth althans te moeten maken van het bijna onverstaanbare gemompel. Savoy wendde zich vlug om, toen hij die hand op zijn schouder voelde en keek zijn vriend uitdagend aan.

„Kun je me dan niet met rust laten?" vroeg hij toornig.

„Kalm Paul", zeide Laufer-Hirth gemoedelijk. „Jij bent vandaag allemenselijk zenuwachtig en als je niet voorzichtig bent, weet je straks niet meer wat je doet. Laten we liever iets drinken —"

„Jij met je sterke dranken!" gromde Savoy. „Zelfs delirium tremens zou jij, geloof ik, met warme whiskey willen bestrijden, is het niet?"

„Het is een beste remedie", beweerde Laufer-Hirth. „Maar wat mankeert jou eigenlijk? Jij hebt toch geen moord gepleegd? Jij behoeft je toch niet zo ongerust te maken. Alles zal best in orde komen."

„Mijn beste jongen", zeide Savoy zachtend, „bemoei jij je nu met je eigen zaken en laat mij mijn gang gaan. Ik vind dit een heerlijk spel en wil er volop van genieten."

„Een heerlijk spel!" zeide Laufer-Hirth zachtjes en staarde peinzend voor zich uit. Vanuit zijn diepe armstoel sloeg hij zijn jonge vriend aandachtig gade en hij zag, hoe Savoy zich voorover op de divan wierp en daar geruime tijd bewegingloos bleef liggen.

Laufer-Hirth wendde zijn ogen van hem af en staarde in het vuur. Na een lange periode van diepe stilte slaakte Savoy plotseling een kreet en sprong met glinsterende ogen overeind.

„Wat nu weer?" vroeg Laufer-Hirth verwonderd, toen de ander vlak voor hem kwam staan. „Wat is er nu weer?"

„Eureka!" zeide Paul Savoy. „Ik heb het!"

„Ik heb de hele dag al geweten, dat je iets had", gromde Laufer-Hirth, „maar of er een remedie tegen is, zal ik je alleen kunnen zeggen, als je me alles eerlijk bekend hebt."

„Zo dadelijk zal Temple wel hier komen", antwoordde Savoy. „Dan zal ik het jullie vertellen. En geef me nu maar een sigaret van je, Amos. En waar is dat glas whiskey, dat zulke uitstekende kwaliteiten had volgens jou?"

Toen Temple enige tijd later de kamer in kwam, was hij in gezelschap van Gateway. Savoy die weer in zijn volle lengte op de divan lag uitgestrekt, keek de beide mannen in het gelaat en zeide rustig:

„Ik geloof, dat ik u weer iets van de toekomst kan voorspellen, vrienden. Zoudt u graag willen weten, wat er vannacht gaat gebeuren?"

Gateway haalde even zijn schouders op en liep naar een kistje met sigaren. Een doodgewone detective krijgt niet elke dag gelegenheid om Havana's te roken en hij was van mening, dat men met het kwade in een zaak ook recht heeft op het goede. Temple liep naar de haard, zette zijn ene elleboog op de schoorsteenmantel en terwijl hij Savoy onderzoekend aankeek, zeide hij:

„Ik moet toegeven, Mr Savoy, dat u met die sport een zekere mate van geluk hebt gehad, maar —"

„Ik ben blij, dat u het een sport noemt „kapitein Temple", viel Savoy hem in de rede. „Dat is het ook. En bij elke sport, onverschillig of het boksen, zeilen, wielrennen of voetballen is, treden twee factoren op de voorgrond. Behendigheid en toeval. Wel eigenaardig overigens, dat wij, toen wij pas kennis met elkaar hebben gemaakt, al moesten spreken over het Toeval. Herinnert u het zich nog? Toen ik opmerkte, „Is er wel zo iets als toeval?" antwoordde u: „Bestaat er wel iets anders?"

„U zoudt ons een voorspelling doen", bracht Temple hem in herinnering.

„Goed, ik zal mijn fantasie in haar vlucht stuiten en even koel en zakelijk worden als een officier van Justitie. Ik ben dan van mening, dat wij binnen zeer korte tijd bezoek zullen krijgen. Het zou me niets verwonderen, als die bezoeker midden in de nacht kwam, op wat Mr Gateway gelieft te noemen, het Spookuur. Ik verwacht hem in elk geval niet voor middernacht en geruime tijd voor het aanbreken van de dag. Ik heb er zo'n idee van, dat hij een lange witte baard zal hebben en dat wij hem kunnen verwachten in de kamer van Mr Domino, die in verband met zekere gebeurtenissen en herinneringen aan dat vertrek verbonden, op het ogenblik onbewoond is."

„Heeft u enige reden voor die veronderstelling?" vroeg Temple.

Savoy haalde de schouders op.

„Redenen, die in mijn ogen meer dan voldoende zijn", antwoordde hij, „hoewel u ze waarschijnlijk als onzin zult beschouwen."

Hoewel Temple vanaf het eerste ogenblik had verklaard, dat Savoy een dwaas was — zo niet erger (waarop Savoy natuurlijk had geantwoord, dat er niets ergers bestond) — en hij in Gateway iemand had gevonden, die het in alle opzichten met hem eens was, was hij toch de eerste om toe te geven, dat uit de mond van een dwaas zo nu en dan bij toeval wel eens wijze woorden kunnen komen. Bovendien was Savoys vermoeden ditmaal in overeenstemming met Temple's eigen plannen; wanneer Savoy iets bereikt had met zijn woorden, dan kwam dat tot uiting in de grotere waakzaamheid van Temple. Ook hem was het opgevallen, dat Dicks, Parks en het lijk van Mr Domino allen waren teruggevonden in Domino's kamer en dat kon natuurlijk niet zonder betekenis zijn. Het lag daarom voor de hand, dat in die kamer een soort toegang moest zijn tot een geheime kamer, die zij, door de meer dan waanzinnige bouw van het zonderlinge huis nog steeds niet hadden kunnen ontdekken. Temple, vast besloten het geheim van die kamer te doorgronden, had in gezelschap van Blout post gevat in dat vertrek en zou het niet verlaten, voordat hij enig resultaat had bereikt.